

Gia Lai

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH GIA LAI
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN CÁC DÂN TỘC GIA LAI

NĂM THỨ 67

Cuối tuần

NGÀY 27 THÁNG 9 NĂM 2014

(4 THÁNG 9 NĂM GIÁP NGỌ)

Số 4076 (5826)

Gia Lai điện tử: baogialai.com.vn

Nhiều gói vay lãi suất hấp dẫn hỗ trợ nhu cầu mua nhà ở

Với hàng loạt gói sản phẩm ưu đãi dành cho khách hàng cá nhân với biên độ mở rộng, đa dạng từ phía các ngân hàng thương mại, thì cùng lúc mở ra nhiều cơ hội cho người dân sớm đạt mục tiêu có nhà ở, thị trường bất động sản được “phá băng” đồng thời phía ngân hàng đạt mục tiêu tăng trưởng tín dụng theo kế hoạch.

Tr. 3

Nỗi lo an cư

3

Xe khách giường nằm vẫn là lựa chọn tối ưu

5

Thể thao Việt Nam tại Asiad 17

Nhiều kết quả ngoài dự đoán

6

Hạch toán kinh tế

8

Những “ô chợ” dễ thương

9

Thạc sĩ Giáo dục PHẠM PHÚC THỊNH:

“Tôi cũng từng là... học sinh cá biệt”

Tr. 7

Đầu tư phát triển xe buýt Điều cần thiết của giao thông hiện đại

Ảnh: TÚ UYÊN

Để hình thành một hệ thống giao thông hiện đại thì không thể thiếu một hệ thống vận tải công cộng, trong đó xe buýt là một lựa chọn tối ưu. Quan tâm đầu tư phát triển hệ thống xe buýt một cách bài bản, có chiều sâu sẽ góp phần phát triển giao thông của tỉnh đi đúng hướng, tránh những vấn nạn về giao thông mà một số đô thị phát triển đang mắc phải như ùn tắc giao thông, kẹt đường, sự mất cân đối trong vận tải...

4

Trưởng trạm Y tế xã đánh người:

11

Hơn 3 năm vẫn ngoài vòng pháp luật

DÂN HỎI, CƠ QUAN NHÀ NƯỚC TRẢ LỜI

Giải quyết tình trạng mua, bán lấn chiếm lòng lề đường-vĩa hè đường phố

• *Tình trạng lấn chiếm lòng lề đường hiện đang rất phổ biến tại TP. Pleiku, khiến hình ảnh đô thị chưa được đẹp lắm. Nhiều nơi vỉa hè còn khá nhếch nhác do các hộ kinh doanh và người dân tràn ra mua bán, một số gia đình thì tìm cách lấn chiếm vỉa hè bằng cách coi nói. Lòng lề đường cũng trở thành nơi tranh mua, tranh bán. Vậy đâu là chủ trương của UBND TP. Pleiku nhằm giải quyết tình trạng này?*

- Ông **TRẦN XUÂN QUANG-Chủ tịch UBND TP. Pleiku:** Về vấn đề này thì đô thị Pleiku cũng không nằm ngoài tình trạng như những đô thị đang phát triển trong cả nước, đây là đặc trưng chung của cả nước. Phần lớn nhà ở của cư dân là nơi vừa ở vừa sản xuất kinh doanh. TP. Pleiku hiện có trên 10.000 hộ “nhà ống” kinh doanh dọc theo các tuyến đường, và theo thống kê chưa đầy đủ thì có hàng ngàn người đang buôn bán ở các vỉa hè. Số hộ này phần lớn là dân ở các nơi về cư trú, ở trọ trên địa bàn TP. Pleiku, nếu tính cả người dân bản địa thì con số này hiện nay khá lớn.

Để giải quyết vấn đề này một cách cơ bản, chúng tôi đã phối hợp với các sở ngành của tỉnh xây dựng và hoàn chỉnh quy chế về quản lý vỉa hè, lòng lề đường và những công trình nằm

ngoài mục đích giao thông để làm cơ sở pháp lý cũng như định hướng, từ đó xác định tiêu chí cụ thể những nơi được và không được kinh doanh trên vỉa hè.

Đối với tình trạng mua bán lấn chiếm lòng lề đường, vỉa hè, đặc biệt là ở các trung tâm thương mại, chính quyền địa phương mà trực tiếp là UBND TP. Pleiku đã tăng cường chỉ đạo cho các ngành: Công an, Đội Kiểm tra Quy tắc Đô thị, Phòng Quản lý Đô thị thành phố, UBND các xã phường không ngừng tuần tra kiểm soát, kiểm tra, đôn đốc nhắc nhở bà con. Đặc biệt, UBND phường Diên Hồng cũng đã có nhiều cố gắng trong việc tổ chức họp từng cụm dân cư và có cam kết không lấn chiếm vỉa hè, lòng lề đường. Đối với những hộ bán hàng rong trên đường thì các lực lượng chức năng vừa vận động vừa xử lý và yêu cầu về các nơi quy định để mua bán.

Về phía nhân dân cũng nên bỏ dần thói quen tiện đâu mua đó, tấp xe lề đường mua khiến người bán cạnh tranh lấn chiếm ra lề đường, càng lấn ra thì tình trạng lấn chiếm lòng lề đường cứ liên tục lặp đi lặp lại, khi có lực lượng chức năng thì dạt vào, không có thì lại dạt ra.

L.N (thực hiện)

9 tháng, CPI tăng 2,25%-thấp nhất trong 12 năm qua

Ngày 24-9, Tổng cục Thống kê công bố chỉ số giá tiêu dùng (CPI) cả nước trong tháng 9-2014 tăng 0,4% so với tháng trước và tăng 3,62% so với cùng tháng năm 2013.

Trong tháng, theo lộ trình điều chỉnh học phí của các tỉnh, thành phố trong cả nước, chỉ số giá nhóm giáo dục mà chủ yếu là học phí đã tăng rất mạnh (6,38%) so với tháng trước được coi là nguyên nhân chính làm tăng chỉ số giá chung của cả nước. Ngoài ra, giá cả của các nhóm hàng trọng yếu khác tăng thấp. Cụ thể, hàng ăn và dịch vụ ăn uống, nhóm

có quyền số cao nhất, cũng chỉ tăng 0,22%, bằng 1/3 mức tăng của tháng trước. Trong đó, lương thực tăng 0,35%, thực phẩm tăng 0,21% và ăn uống ngoài gia đình tăng 0,15%. Hai nhóm nhà ở, vật liệu xây dựng, điện, nước, chất đốt và nhóm giao thông giảm giá, chủ yếu do giá bán lẻ các mặt

hàng thiết yếu như gas, xăng dầu các loại đồng loạt được điều chỉnh giảm. Như vậy, sau 3 quý của năm 2014, CPI mới chỉ tăng 2,25%, gần bằng 1/3 mục tiêu kế hoạch lạm phát của năm. Đây là mức tăng thấp nhất cùng kỳ trong 12 năm trở lại đây.

HOA HUỆ

Tai nạn giao thông khiến 1 người bị thương nặng

Vào khoảng 9 giờ 45 phút ngày 25-9, tại đoạn đường Nguyễn Viết Xuân, TP. Pleiku đã xảy ra một vụ tai nạn giao thông nghiêm trọng.

Thời điểm nói trên, xe máy BKS 81B1-215.24 do anh Phan Trường Thanh (SN 1989, trú tại tổ 11, phường Hội Phú) đang lưu thông về hướng đường Lê Thánh Tôn, bất ngờ đâm trực diện với xe taxi Mai Linh BKS 81A-004.34

do anh Võ Hoàng Long (SN 1993) điều khiển đang quay đầu chạy về hướng ngược lại.

Do chạy với tốc độ cao, không làm chủ tốc độ nên vụ va chạm khiến anh Thanh bị chấn thương nặng, được người dân đưa đi cấp cứu tại bệnh viện. Sau khi nhận được tin báo, lực lượng Cảnh sát Giao thông đã có mặt kịp thời để xử lý hiện trường, điều tiết giao thông và làm rõ nguyên nhân vụ tai nạn.

MINH DIỆN

Không điều khiển xe khi đã uống bia, rượu!

Tăng thuế để hạn chế tiêu dùng thuốc lá, bia và rượu

Sáng 25-9, Ủy ban Thường vụ Quốc hội đã nghe và cho ý kiến về dự án Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật thuế Tiêu thụ đặc biệt (TTĐB) dự kiến trình Quốc hội tại kỳ họp thứ 8 (tháng 10-2014). Đây là dự án dự kiến được thông qua ngay tại một kỳ họp. Chính phủ đề nghị hiệu lực thi hành của dự án Luật là từ ngày 1-7-2015.

Theo Tờ trình của Chính phủ về vấn đề này, có 3 nhóm hàng hóa là thuốc lá, bia và rượu, cần điều chỉnh tăng thuế suất để nâng cao tác dụng hạn chế tiêu dùng. Cụ thể, phương án lộ trình tăng thuế suất thuế TTĐB đối với thuốc lá như sau: từ ngày 1-1-2016 tăng từ 65% lên 70%; từ ngày 1-1-2019 tăng từ 70% lên 75%.

Về mặt hàng bia, Chính phủ nhận định, việc lạm dụng bia đã gây tác hại đến sức khỏe người dân, ngoài ra còn là một trong những căn nguyên của nhiều vấn đề xã hội khác như:

mất trật tự an toàn xã hội, tội phạm và tai nạn giao thông. Lộ trình tăng thuế suất thuế TTĐB đối với mặt hàng bia được đề nghị như sau: từ ngày 1-7-2015 tăng từ 50% lên 55%; từ ngày 1-1-2017 tăng lên 60%; từ ngày 1-1-2018 tăng lên 65%.

Về thuế suất đối với mặt hàng rượu, Chính phủ cũng đề nghị điều chỉnh tăng thuế suất thuế TTĐB đối với mặt hàng này, cụ thể như sau:

Rượu từ 20 độ trở lên tăng từ mức thuế suất 50% lên thuế suất 65% (áp dụng thuế suất như rượu từ 40 độ trở lên đã thực hiện trước ngày 1-1-2010); rượu dưới 20 độ áp dụng thuế suất 35% (tăng 10%).

Bên cạnh ý kiến của Ủy ban Tài chính Ngân sách như trên, Ủy ban Các vấn đề xã hội của Quốc hội có Công văn số 3185/UBCVĐXH13 ngày 9-9-2014 gửi Ủy ban Tài chính Ngân sách đề nghị: Rượu từ 20 độ trở lên: tăng từ 50% lên 70%; rượu dưới 20 độ: tăng từ 25% lên 40%; bia: tăng từ 50% lên 70%; thuốc lá: đến năm 2015 tăng từ 65% lên 75% và đến năm 2018 tăng lên 90%.

HÀ SỰ (theo SGGP)

Việt Nam thuộc nhóm 15 nước có số người hút thuốc lá cao trên thế giới. Theo điều tra toàn cầu năm 2010 về sử dụng thuốc lá ở người trưởng thành (trên 15 tuổi) tại Việt Nam: Tỷ lệ người hút thuốc lá ở độ tuổi từ 15 trở lên là 47,4% đối với nam giới, 1,4% đối với nữ giới và tỷ lệ hút thuốc lá chung là 23,8% (tương đương với 15,3 triệu người). Theo mô hình lý thuyết Levy và các cộng sự thì khoảng 40.000 ca tử vong tại Việt Nam trong năm 2008 có nguyên nhân trực tiếp từ thuốc lá (không tính các trường hợp hút thuốc thụ động), số tử vong này có thể lên tới 50.000 người năm 2023.

Tính riêng năm 2013, lượng bia tiêu thụ tại Việt Nam là 3 tỷ lít và tính bình quân đầu người là 32 lít/người.

(Trích Tờ trình của Chính phủ về Luật sửa đổi, bổ sung một số điều của Luật thuế TTĐB)

Ảnh: K.N.B

Nhiều gói vay lãi suất hấp dẫn hỗ trợ nhu cầu mua nhà ở

□ SƠN CA

Nhằm thúc đẩy thị trường và hỗ trợ phát triển kinh tế-xã hội, trong thời gian qua các ngân hàng thương mại trên địa bàn đã chủ động đưa ra hơn 70 gói sản phẩm với lãi suất ưu đãi hấp dẫn, linh hoạt và phù hợp với tình hình hoạt động kinh doanh cụ thể của từng doanh nghiệp cũng như khách hàng cá nhân. Đáng chú ý nhất là các gói vay kích cầu tiêu dùng hỗ trợ nguồn vốn cho khách hàng cá nhân mua nhà ở hoặc căn hộ chung cư, nền nhà, đất ở, xây dựng sửa chữa nhà ở đúng theo mong muốn với mức lãi suất hấp dẫn chỉ từ 7,99%/năm...

Đơn cử như Ngân hàng Thương mại cổ phần Ngoại thương Việt Nam (Vietcombank), ngày từ đầu tháng 5-2014 đã mạnh dạn đưa ra gói cho vay lãi suất ưu đãi với quy mô lên đến 3.000 tỷ đồng và kéo dài đến hết năm 2014. Trong đó, Vietcombank cũng đã đưa ra các sản phẩm cho vay bất động sản đa dạng, phù hợp với nhu cầu của khách hàng cá nhân đồng thời hỗ trợ người vay sớm đạt được mục tiêu đề ra như: **Tổ ấm vẹn tròn** (dành cho cá nhân không quá 60 tuổi có nhu cầu vay vốn để xây sửa nhà), **Ngôi nhà mơ ước** (dành cho cá nhân không quá 45 tuổi có nhu cầu vay vốn để mua hoặc bù đắp tiền đã mua nhà ở, đất

ở, nhà để ở kết hợp cho thuê), **Gia đình thịnh vượng** (dành cho cá nhân không quá 60 tuổi có nhu cầu vay vốn để xây sửa nhà, mua hoặc bù đắp tiền đã mua nhà ở, đất ở, nhà để ở kết hợp cho thuê). Tùy theo tính năng từng gói sản phẩm mà thời gian hoàn trả khoản vay từ 10 đến 15 năm, giá trị khoản vay lên đến 70% giá trị tài sản bảo đảm. Áp lực trả nợ gốc trong thời gian đầu thấp với các lựa chọn hình thức trả nợ vốn vay phù hợp mức thu nhập thực tế; lãi suất vay cạnh tranh, giảm dần theo dư nợ thực tế. Để được vay, khách hàng buộc phải đáp ứng điều kiện cơ bản như có thu nhập hàng tháng từ 5-10 triệu đồng/tháng trở lên (tùy gói sản phẩm) và có tài sản bảo đảm là bất động sản của người vay hoặc của bố mẹ người vay hoặc tài sản hình thành từ vốn vay...

Tương tự, Ngân hàng Thương mại cổ phần Đầu tư và Phát triển Việt Nam (BIDV) cũng đã trình làng gói hỗ trợ tài chính cá nhân quy mô 3.000 tỷ đồng, lãi suất 7%/năm dành cho cá nhân, hộ gia đình đáp ứng nhu cầu tiêu dùng, sản xuất kinh doanh và tài trợ vốn để mua nhà ở, đất ở, xây dựng nhà ở mới, cải tạo và sửa chữa nhà ở. Theo cam kết của BIDV, mức cho vay có thể lên đến 100% giá trị tài sản bảo đảm và thời hạn

cho vay tối đa lên đến 20 năm, lãi suất cạnh tranh và lãi tính trên dư nợ giảm dần. BIDV cũng yêu cầu phương thức bảo đảm tiền vay bằng chính tài sản hình thành từ vốn vay, hoặc tài sản bảo đảm khác của khách hàng hoặc của bên thứ ba, hoặc kết hợp các hình thức bảo đảm. Đồng thời khách hàng phải sinh sống, làm việc thường xuyên trên địa bàn chi nhánh cho vay hoặc địa bàn lân cận; có thu nhập ổn định đảm bảo khả năng trả nợ.

Trong bối cảnh hiện nay, khi gói tín dụng 30.000 tỷ đồng hỗ trợ cho vay mua nhà ở xã hội dành cho người thu nhập thấp không triển khai được trên địa bàn tỉnh vì không có sản phẩm. Cơ hội để sở hữu nhà ở, đất ở hoặc xây dựng, sửa chữa theo nhu cầu nhà ở của cá nhân đang tăng lên khi mặt bằng lãi suất giữa các ngân hàng cạnh tranh quyết liệt từng phần trăm. Với hàng loạt gói sản phẩm ưu đãi dành cho khách hàng cá nhân với biên độ mở rộng, đa dạng từ phía các ngân hàng thương mại, thì cùng lúc mở ra nhiều cơ hội cho người dân sớm đạt mục tiêu có nhà ở, thị trường bất động sản được “phá băng” đồng thời phía ngân hàng đạt mục tiêu tăng trưởng tín dụng theo kế hoạch.

S.C

VẤN ĐỀ-DƯ LUẬN

Bố trí đất dự phòng đô thị

Trong quá trình xây dựng các đô thị, chính quyền sở tại luôn bố trí một quỹ đất dự phòng dành cho các chương trình mở rộng quy hoạch, xây dựng các công viên và khu sinh hoạt cộng đồng, đặc biệt là nhu cầu đất ở của cư dân. Thực tiễn đã cho thấy không ít đô thị nguyên là trung tâm kinh tế, chính trị của một địa phương đã quyết định di dời khu hành chính của chính quyền ra vùng ngoại ô để lấy đất cấp cho dân và xây dựng các công trình phục vụ dân sinh khác (TP. Lào Cai-tỉnh Lào Cai; Siem Reap-Vương quốc Campuchia), thậm chí có nơi còn xây dựng hẳn một đô thị mới (Putrajaya của Malaysia), hoặc đang nghiên cứu để di dời cả thủ đô vì “quá tải” (Seoul-Hàn Quốc)...

Đối với một số địa phương do khâu quy hoạch trước đó chưa tính đến vấn đề mở rộng quỹ đất dành cho dân cư nên trong một thời gian dài đã tỏ ra lúng túng trước yêu cầu bức thiết giải quyết đất ở cho người dân. Khó ló khôn, bên cạnh việc xây dựng các khu chung cư cao tầng, dời chuyển trụ sở một số cơ quan không cần thiết phải đặt ở trung tâm, chính quyền quyết định thu hồi bớt đất được cấp khá rộng của các đơn vị có sân kho, nhà kho, nhà khách, sân tennis... hoặc cấp đất nhưng nhiều năm không sử dụng, lãng phí. Nhờ vậy quỹ đất dự phòng đã tăng lên đáng kể.

An cư mới lạc nghiệp. Nếu như đô thị nào cũng tổ chức đồng thời các bước nhằm rà soát, thu hồi quỹ đất, có kế hoạch xây dựng các khu dân cư (cả xây mới và vùng giãn dân), cho vay đối với các đối tượng thu nhập thấp cần nhà ở... thì đời sống của cư dân đô thị đó sẽ được nâng lên, bộ mặt đô thị ngày càng đẹp.

N.A

Nỗi lo an cư

□ NGUYỄN ANH

Cứ tưởng đây là chuyện của những thành phố lớn đông dân cư như TP. Hồ Chí Minh hay Hà Nội. Vậy mà tại TP. Pleiku ngay trên vùng đất Tây Nguyên người ta thường cho là xứ đất rộng người thưa, nhưng nhu cầu nhà ở cũng đã trở nên bức xúc.

Mấy ngày nay, Kha và Đức cơ quan tôi vất chân lên cổ chạy đôn chạy đáo tìm nhà thuê ở. Không kịp ăn cơm, nghe ai mách là hai chàng đã vội lên xe phóng đi ngay. Thôi thì đường phố nào, hẻm nào, phường nào, từ Lý Thái Tổ, Phan Đình Giót, Wừu, Quyết Tiến... cho đến phường Hội Thương, Hội Phú, Tây Sơn... họ cũng tìm đến. Tôi cũng đã chở Đức đến một địa chỉ quen biết trên đường Nguyễn Viết Xuân, chỗ này có đến 7 phòng cho thuê nhưng chủ nhân lắc đầu: Kín chỗ cả rồi!

Thuê nhà ở như hai anh bạn cơ quan tôi khó khăn là phải. Bởi vì với khoản thu nhập hàng tháng như thế họ không thể

thuê nhà nguyên căn, mỗi tháng vài ba triệu đồng như một số người khác được. Lương chỉ gần bốn triệu một tháng, ăn cơm bụi, cơm hộp và điểm tâm mất vài ba chục ngàn mỗi ngày, đó là chưa kể tiền cà phê, tiền xăng xe đi lại hàng ngày và kể cả chi phí với... người yêu. Vậy nên họ chỉ có thể thuê được những căn hộ năm sáu trăm ngàn đồng hoặc có cao thì cũng đến một triệu đồng một tháng là cùng.

Có cầu ắt có cung, ai cũng tính vậy và quả thực không ít người lúc đầu chỉ nghĩ kế mưu sinh nhưng rồi cực lại làm giàu từ dịch vụ cho thuê nhà ở này. Anh T. nhà ở đường Nguyễn An Ninh (TP. Pleiku). Vợ anh từ ngoài Bắc vào bán hàng điểm

tâm, gia cảnh lúc bấy giờ khá chật vật. Cách đây hơn hai mươi năm, anh mua được một khoảnh đất là nhà anh bây giờ với giá vài chỉ vàng. Vài chỉ vàng ngày ấy là cả một gia tài lớn nên hai vợ chồng anh phải vay mượn bà con, bạn bè để trả nổi. Hơn chục năm trước thấy người ta đến hỏi thuê nhà, anh bàn với vợ thế chấp nhà vay ngân hàng hơn năm mươi triệu đồng. Số tiền này anh xây một lúc bảy căn phòng cho thuê, theo kiểu căn hộ khép kín. Những tưởng tiền cho thuê nhà chỉ đủ chi dùng hàng ngày, nào hay giá thuê nhà mỗi ngày một tăng, chẳng mấy lúc mà anh đã trả được nợ lại còn... xây thêm ba phòng cho thuê

nữa. Hiện nay mỗi tháng anh thu về gần 10 triệu đồng từ tiền cho thuê nhà. Ấy là anh không quyết tâm đầu tư vào hình thức kinh doanh bỏ vốn một lần mà thu lãi đều đều này.

Chưa có thống kê chính xác song cho đến nay số phòng, nhà, căn hộ cho thuê (gọi chung là phòng, không tính phòng khách sạn) ở TP. Pleiku không dưới 500 phòng. Trong khi đó nhu cầu thuê nhà ở cực kỳ cao, bao gồm hàng ngàn học sinh, sinh viên từ các huyện, thị xã trong tỉnh lên học tập tại các trường phổ thông, cao đẳng, dạy nghề, phân viện đại học; công chức, viên chức, người lao động các cơ quan, đơn vị và những cặp vợ chồng mới tách ra riêng... Thôi bao cấp vậy mà có điều hay, cơ quan nào cũng bố trí

nhà ở cho cán bộ, công chức, viên chức của mình; bên cạnh đó quỹ nhà ở của tỉnh cũng khá dồi dào, giá lại rẻ, người làm nhà nước không phải lo chỗ ở. Bây giờ khác xưa, vào làm cơ quan chuyện đầy đủ bằng cấp đã đành, còn phải có xe máy, có chỗ ở nữa. Quỹ nhà ở trước kia của tỉnh có hơn 500 căn, ngôi nhưng nay phần lớn đã giải quyết hóa giá cho cán bộ, công chức có nhu cầu, số còn lại không bao nhiêu. Bất chợt tôi liên tưởng đến vấn đề cho thuê nhà ở các nước phát triển. Chỉ cần anh có việc làm nghĩa là ngay lập tức anh đã có thể mua xe, thuê nhà và được cung ứng nhiều dịch vụ khác. Hàng tháng người ta trừ đi một khoản trong lương, tất nhiên... qua thẻ. Hy vọng rằng không lâu nữa ở ta cũng sẽ có những công ty đứng ra kinh doanh việc này, giúp những người có thu nhập thấp bớt đi một nỗi lo lớn.

Thành phố Pleiku đang phấn đấu lên đô thị loại một. Những con dốc bụi mù đất đỏ ngày xưa không còn, những ngôi nhà đã chiến xập xệ cũng không còn, thay vào đó là đường phố nhựa bóng, vỉa hè tinh tươm, những cao ốc bảng lảng sương mù, những biệt thự kiểu Thái, kiểu Tây tráng lệ. Mừng vui cũng nhiều mà lo toan cũng không kém. Pleiku còn nhiều việc phải làm, trong đó có vấn đề nhà ở cho cư dân thành phố.

N.A

Một khu nhà trọ ở Pleiku. Ảnh: CAO NGUYỄN

Để hình thành một hệ thống giao thông hiện đại thì không thể thiếu một hệ thống vận tải công cộng, trong đó xe buýt là một lựa chọn tối ưu. Quan tâm đầu tư phát triển hệ thống xe buýt một cách bài bản, có chiều sâu sẽ góp phần phát triển giao thông của tỉnh đi đúng hướng, tránh những vấn nạn về giao thông mà một số đô thị phát triển đang mắc phải như ùn tắc giao thông, kẹt đường, sự mất cân đối trong vận tải...

Đầu tư phát triển xe buýt Điều cần thiết của giao thông hiện đại

□ DÃ QUỲ

Năm 2006, hệ thống xe buýt Gia Lai được chính thức đưa vào hoạt động với sự kỳ vọng rất lớn của chính quyền và người dân. Khi đó có tới 3 doanh nghiệp tham gia dịch vụ vận tải công cộng này là: Đức Long, Văn Nam, Thái Hòa. Hoạt động vận tải xe buýt lúc này khá sôi động, nhiều nhà chờ được xây dựng khang trang, bắt mắt, không ít doanh nghiệp kinh doanh trên địa bàn tranh nhau hợp đồng quảng cáo trên hệ thống xe buýt. Mừng nhất là người dân có nhu cầu đi lại nhiều, thường xuyên như giáo viên, cán bộ công chức đi làm xa, các tiểu thương buôn bán liên huyện và người dân các huyện xa có nhu cầu đi về thành phố và ngược lại... Vậy nhưng, sau 8 năm hoạt động hệ thống xe buýt càng “teo tóp” chỉ còn duy nhất 1 đơn vị tham gia hoạt động trên địa bàn đó là hãng Đức Long. Hãng Văn Nam rút khỏi địa bàn, hãng Thái Hòa chuyển lên Kon Tum và chỉ giữ lại một tuyến liên tỉnh là tuyến Trung tâm Thương mại Pleiku-Kon Tum. Sự “chết dần” của hoạt động này có nhiều nguyên nhân, nhưng nguyên nhân chính không phải vì không có khách đi-tức là “cầu” mà nguyên nhân chủ yếu theo các nhà quản lý nhận định là do “cung”.

Cung ở đây có nhiều yếu tố, trong đó yếu tố về cơ sở hạ tầng, chất lượng xe, chất lượng dịch vụ... được quan tâm nhất. Theo thống kê của Sở Giao thông-Vận tải, số lượng xe tham gia vận doanh trên địa bàn khi trước là 33 chiếc nhưng hiện nay

Ảnh: TÚ UYÊN

chỉ còn 21 chiếc (trong đó, hãng xe Đức Long có 14 chiếc). Nếu tính mỗi xe có sức chứa từ 42 đến 65 chỗ (gồm chỗ ngồi + chỗ đứng), thì tổng sức chứa 1.462 chỗ. Số tuyến cũng bị rút lại từ 8 tuyến còn 6 tuyến gồm: Bến xe Đức Long-Trung tâm Thương mại Pleiku, Trường Cao đẳng Sư phạm-ngã ba Plei Bông (huyện Mang Yang), ngã ba Plei Bông-Bến xe An Khê, Bến xe Đức Long-Nhơn Hòa (huyện Chư Prông), Bến xe Đức Long-thị trấn Chư Prông, Trung tâm Thương mại Pleiku-xã Ia Dom (huyện Đức Cơ). Ngoài ra, có 1 tuyến liên tỉnh Trung tâm Thương mại Pleiku-TP. Kon Tum. Trong khi đó, tỉnh

ta có đến 17 huyện, thị xã, thành phố, các tuyến xe buýt trên chỉ mới đáp ứng được một phần nhỏ.

Bên cạnh đó, hầu hết các xe trên đều được sản xuất từ năm 2006. Tuy theo quy định thì niên hạn sử dụng xe buýt là 20 năm, song, do đặc điểm địa hình Gia Lai nhiều đèo dốc, hạ tầng giao thông xuống cấp, cùng với việc phương tiện không được thường xuyên tu bổ, sửa chữa nên phương tiện hoạt động nhanh xuống cấp, chất lượng thấp. Vậy nhưng việc đầu tư mới vẫn chưa được các đơn vị vận tải tính đến. Ông Đỗ Chiến Đấu-quyền Giám đốc Bến xe Đức Long Gia Lai cho biết: Giá nhiên

liệu liên tục tăng, phụ tùng thay thế cũng đắt hơn nhiều so với trước đây. Trong khi việc trợ giá, hỗ trợ giá sau đầu tư của Nhà nước lại không có dẫn đến tình trạng lỗ kéo dài. Rất may, nhờ được hỗ trợ từ các hoạt động kinh doanh khác của bến nên hệ thống xe buýt của đơn vị vẫn gắng gượng duy trì. Cụ thể, tổng doanh thu bình quân hàng tháng của Công ty từ hoạt động này chỉ đạt khoảng 540 triệu đồng nhưng chỉ riêng chi phí nhiên liệu hàng tháng đã là 501-507 triệu đồng, chưa tính đến các loại chi phí khác như chi phí bảo trì, sửa chữa; tiền lương cho 17 tài xế, 15 nhân viên bán vé, 8 kiểm soát viên... Vì vậy, trước mắt đơn vị vẫn chưa tính đến việc đầu tư xe mới hay mở thêm tuyến.

Đầu tư phát triển cho hệ thống xe buýt là vấn đề không phải một sớm, một chiều mà cần có một đề án, lộ trình lâu dài. Đặc biệt, là sự quan tâm hỗ trợ, đầu tư của Trung ương, chính quyền địa phương cũng như sự tận tâm các doanh nghiệp trực tiếp tham gia hoạt động vận tải xe buýt... Vì đây là một loại hình vận tải công cộng mang tính công ích và một khi chất lượng dịch vụ xe buýt được tăng cao, giá cả phù hợp, đúng lộ trình, đúng giờ giấc thì tự khắc người dân sẽ lựa chọn. Lúc đó hệ thống sẽ ngày càng phát triển hơn giải quyết phần nào sự mất cân đối trong giao thông hiện nay và quan trọng hơn đây chính là một giải pháp tất yếu của một hệ thống giao thông hiện đại...

D.Q

Một số phương tiện đi lại phổ biến ở các nước láng giềng

1. BANGKOK-THÁI LAN

Tàu điện ngầm

Ga tàu điện ngầm Bangkok hoạt động từ năm 2004. Hệ thống tàu điện ngầm mới của thành phố nối liền nhiều điểm du lịch hàng đầu với những khu nhà trọ, chợ và khu buôn bán. Hàng ngày, các chuyến tàu chạy từ 6 giờ sáng đến nửa đêm, thuận tiện cho du khách.

Tàu điện trên không BTS

Hệ thống này có dịch vụ hoàn hảo, còn nhà ga và tàu rất sạch sẽ. Có 2 tuyến đường đang được vận hành, cắt nhau ở quảng trường Siam. Đây là cách tốt nhất để tránh tình trạng ùn tắc giao thông và bầu không khí ô nhiễm ở Bangkok.

Bạn cần có tiền xu để mua vé từ máy tự động ngay gần lối vào. Phí 15-40 bath (khoảng 10.000-26.000 đồng) tùy bạn đi bao nhiêu khu vực. Nếu không có tiền xu, xếp hàng đổi tiền từ các quầy gần đó.

Airport Rail Link

Là tuyến tàu điện trên không nối liền sân bay Suvarnabhumi và trung tâm Bangkok. Trên tuyến này có 2 loại dịch vụ: tuyến tốc hành (Express line) và tuyến tàu thường Bangkok (City line). Giá vé khởi hành là 45 bath (khoảng 30.000 đồng). Mỗi tiếng sẽ có một chuyến Express và 15 phút có một chuyến tàu thường. Bạn có thể đến tầng hầm của sân bay để hỏi thêm thông tin cho chuyến tàu điện này.

Xe buýt

Nếu muốn tiết kiệm chi phí đi lại khi đến Thái Lan bạn có thể sử dụng phương tiện xe buýt. Bạn có thể dễ

dàng tìm thấy bản đồ các tuyến xe buýt tại hầu hết các khách sạn, hiệu sách và văn phòng của cơ quan du lịch trên đường New Phetchaburi. Sau khi lên xe nhớ giữ vé để phòng có người kiểm tra tại chỗ.

2. SINGAPORE

MRT-Hệ thống tàu điện ngầm

Là một trong những hệ thống tàu điện ngầm mới và hiện đại nhất trên thế giới, MRT ở Singapore xứng đáng là phương tiện di chuyển hữu hiệu nhất ở Đảo quốc này. Hàng ngày tàu điện ngầm hoạt động từ 6 giờ sáng cho tới tận nửa đêm với tần suất 3 đến 8 phút một chuyến. Giá vé tàu điện ngầm ở Singapore dao động từ 0,8 SGD cho đến 1,8 SGD (ngoài ra bạn còn phải đặt cược số tiền 1 SGD nữa).

Tàu điện ngầm ở Singapore có 3 tuyến chính: Tuyến Bắc-Nam (màu đỏ), tuyến Đông-Nam (màu tím) và tuyến Đông-Tây (màu xanh lá cây). Để đến một địa điểm nào đó, trước hết bạn xác định nơi đến gần ga tàu điện ngầm nào nhất, sau đó mua vé đến ga đó. Có thể bạn sẽ phải xuống các ga trung chuyển (Interchange) để đổi tàu mới có thể đến được điểm cần đến.

Xe buýt

Xe buýt ở Singapore hoạt động liên tục từ 6 giờ sáng đến tận nửa đêm. Có 2 loại xe: có điều hòa nhiệt độ và không có, đương nhiên giá vé cũng khác nhau, thường từ 60 cents cho đến 1,5 SGD. Các bến xe buýt có ở hầu hết các phố. Bạn cần quan sát bảng hướng dẫn để tìm đúng tuyến xe muốn đi. Trên đó cũng hiển thị giá vé cho mỗi chặng đường.

Hệ thống tàu điện ngầm ở Singapore.

Một xe buýt chỉ có một người lái xe chứ không có nhân viên bán vé như ở Việt Nam. Do đó bạn cần chuẩn bị sẵn tiền lẻ hoặc tiền xu để trả tiền vé vì người lái xe không có tiền lẻ để trả lại cho bạn đâu. Nếu chưa rõ, bạn cứ hỏi người lái xe khi nào cần xuống xe cũng như giá vé cụ thể cho từng tuyến đường.

CityBuzz

Là loại xe buýt chuyên dùng có 2 tầng cho các khách du lịch đi thăm thành phố theo 3 tuyến chính: Orchard Road (C1), Chinatown (C2) và Little India (C3). Chỉ với 5 SGD 1 vé, bạn có thể đi không giới hạn từ 10 giờ sáng đến 22 giờ trong một ngày trên 3 tuyến xe đặc biệt này. Điều đặc biệt là 3 tuyến xe này đều có điểm dừng ở hầu hết các điểm tham quan, các siêu thị và trung tâm thương mại, khu ăn uống... nổi tiếng trong phạm vi 3 khu vực kể trên.

PHẠM NGỌC (tổng hợp)

Những lái xe an toàn điển hình

□ D.Q (thực hiện)

Gia Lai là một trong 9 tỉnh trong cả nước được Bộ Giao thông-Vận tải đề nghị Thủ tướng Chính phủ tuyên dương là địa phương làm tốt công tác quản lý nhà nước về công tác vận tải. Trong đó, đánh giá cao chất lượng và dịch vụ của lực lượng xe khách, đặc biệt, là đội ngũ lái xe chuyên nghiệp, có tâm với nghề.

Ông NGUYỄN ĐỨC NAM-HTX Vận tải Cơ giới Quyết Tiến:

Nếu cảm thấy buồn ngủ thì dừng lại ngủ, không chạy ráng

Với 10 năm kinh nghiệm làm nghề lái xe, bản thân hiểu được sự nguy hiểm của công việc, nhất là vấn đề sức khỏe. Vì vậy, tôi luôn tuân thủ chạy xe đúng thời gian, cứ 4 tiếng thì dừng lại nghỉ ngơi và chạy không quá 8 tiếng trong 1 ngày. Trường hợp chạy vào ban đêm thì phải có đủ 2 tài.

Đặc biệt, tôi không bao giờ chạy ráng, nếu cảm thấy mệt mỏi hay buồn ngủ thì dừng lại để nghỉ hoặc ngủ một chút rồi đi tiếp. Bởi chỉ một cái chớp mắt thôi cũng có thể dẫn đến nguy hiểm tính mạng của hàng chục con người. Ngoài ra, dù chạy trong khu vực tốc độ cho phép là 50 km/giờ nhưng bản thân tôi vẫn chạy với tốc độ 40 km/giờ để đảm bảo an toàn.

Ông ĐẶNG HỮU SÂM-HTX Vận tải Cơ giới Hiệp Thành Ayun Pa:

Lái xe phải dùng tính mạng của mình để bảo vệ hành khách

Tôi nghĩ bản thân người lái xe và riêng tôi cũng vậy, bất kể làm gì cũng phải đóng góp cho xã hội. Đối với người tàn tật, mất sức lao động chúng tôi bao giờ cũng dành những vị trí ưu tiên, thuận lợi, miễn phí hoặc giảm giá vé cho họ. Chẳng hạn đối với người bị tàn tật mất sức lao động 100% như bị mù thì chúng

tôi miễn phí hoàn toàn. Trường hợp nhẹ hơn thì có thể giảm 50%... Người làm kinh doanh không có nghĩa chỉ làm ra tiền mà còn là người góp phần thúc đẩy xã hội phát triển.

Ngày trước người dân có cái nhìn không mấy thiện cảm với nghề vận tải xe khách do lúc bấy giờ chưa được quản lý chặt chẽ nhưng giờ đây vận tải hành khách đã thay đổi vượt bậc kể cả phương tiện, chất lượng dịch vụ lẫn đạo đức người lái xe. Nhất là trong thời buổi cạnh tranh khốc liệt như hiện nay thì việc nâng cao chất lượng, xây dựng thương hiệu uy tín là vấn đề luôn được đặt lên hàng đầu. Chính vì vậy, tôi luôn tự nhắc nhở mình và các anh em trong HTX rằng đã theo nghề thì phải hết lòng với nghề, trong những lúc cấp bách phải dùng cả tính mạng để bảo vệ hành khách.

Ông LÊ THÀNH-Công ty TNHH Vận tải Hồng Hải: Luôn luôn cẩn thận

26 năm làm nghề lái xe cũng đã đến lúc nghĩ đến việc “nghỉ hưu”. Vậy nhưng còn lái xe ngày nào tôi cũng vẫn lái với hết cả tấm lòng của mình. Vì sau lưng mình là hành khách, mà mỗi hành khách là một gia đình; họ cũng như mình, ở nhà đang có những người thân yêu chờ đợi.

Do đó, tôi luôn tự nhắc nhở mình phải cẩn thận, chạy đúng luật, đúng tốc độ. Vì với nhiều năm kinh nghiệm, tôi biết rằng nguyên nhân dẫn đến tai nạn thì nguyên nhân khách quan chỉ chiếm 30%, còn lại có đến 70% là do chủ quan của người lái xe.

D.Q

Xe khách giường nằm

vẫn là lựa chọn tối ưu

□ LÊ LAN

Không nên cấm mà cần tăng cường quản lý, tăng tính an toàn cho xe khách giường nằm là ý kiến của các nhà quản lý cũng như nhiều đơn vị vận tải Gia Lai. Bởi thực tế tại những vùng miền núi nói chung, Gia Lai nói riêng vẫn chưa có phương tiện nào tiện nghi và phù hợp hơn để thay thế xe khách giường nằm.

Gia Lai là tỉnh miền núi, do điều kiện địa lý tự nhiên có nhiều đồi dốc quanh co nên việc đi lại thông thương chủ yếu là vận tải đường bộ, không có đường thủy và đường sắt, đường hàng không lại hạn chế do quy mô sân bay nhỏ. Chính vì vậy, để đáp ứng nhu cầu đi lại của hành khách vừa đảm bảo tiện nghi vừa phù hợp về giá cả thì xe khách giường nằm là lựa chọn tối ưu. Đặc biệt, Gia Lai là một trong những tỉnh Tây Nguyên đầu tiên mạnh dạn đầu tư xe khách giường nằm vào năm 2007, hãng xe đầu tiên khai thác xe giường nằm là hãng xe Lê Hậu. Lúc bấy giờ, xe khách giường nằm được nhiều người ví là “hàng không mặt đất” bởi sự tiện nghi và chất lượng dịch vụ của nó.

Sau nhiều năm phát triển, số lượng xe khách giường nằm của Gia Lai đã tăng lên đáng kể, hiện nay trên địa bàn tỉnh có 125 xe khách giường nằm chủ yếu khai thác các tuyến có cự ly vận chuyển trên 300 km đi các tỉnh, thành phố lớn như Hà Nội, TP. Hồ Chí Minh hoặc các điểm du lịch nổi tiếng như Đà Lạt, Nha Trang, Đà Nẵng, thậm chí là các tỉnh xa như Cao Bằng, Thái Nguyên... So với lượng xe khách chạy các tuyến trên thì xe khách giường nằm chiếm tỷ lệ đến 90%. Đây là con số không nhỏ thể hiện nhu cầu cần thiết của người dân và nếu “cấm” thì khó có phương tiện nào có thể đáp ứng được trong thời điểm hiện nay.

Ông Nguyễn Quốc Cao-Chủ nhiệm Hợp tác xã Vận tải và Dịch vụ Pleiku cho rằng: Nếu “cấm” xe khách giường nằm trên đường miền núi sẽ ảnh hưởng

rất lớn đến đơn vị, trước tiên là vấn đề tài sản, mỗi chiếc xe giường nằm có giá bình quân 3 tỷ đồng và nguồn vốn chủ yếu là vay mượn, thế chấp ngân hàng, nếu phải “hóa giá” xe chắc chắn sẽ bị thiệt thòi, tiếp đến là ảnh hưởng đến việc làm của lái xe, nhân viên... Hơn nữa, hoạt động vận chuyển 15 chiếc xe khách giường nằm của đơn vị cho đến thời điểm này khá tốt, đảm bảo an toàn về giao thông và chưa từng xảy ra vụ tai nạn nghiêm trọng nào. “Theo tôi yếu tố con người là quan trọng nhất, vì vậy để đảm bảo an toàn nên tổ chức kiểm tra, giám sát chặt chẽ các lái xe trước khi xuất bến bằng cách tổ chức kiểm tra sức khỏe lái xe ngay tại bến (trước khi xe xuất hành) xem họ có đảm bảo sức khỏe cho hành trình hay không, vì hiện nay thủ tục làm lệnh xuất bến chỉ kiểm tra qua giấy tờ (giấy phép lái xe) mà không kiểm tra thực tế (con người). Nếu trường hợp lái xe bị đau ốm hay mệt mỏi mà vẫn cho chạy sẽ rất nguy hiểm”-ông Cao nói.

Cũng theo ông Nguyễn Hữu Quế thì không nên cấm mà cần tìm ra các giải pháp khắc phục hiệu quả bởi vấn đề an toàn của xe khách giường nằm đã được các nhà thiết kế, chế tạo tính toán kỹ về mức độ an toàn cho phương tiện kể cả đường miền núi nhưng khi gặp sự cố thì không chỉ xe giường nằm mà bất kể loại xe nào cũng

có thể bị rớt. Tuy nhiên, đối với xe giường nằm khả năng thương tích nhiều hơn do thiết kế các xe giường nằm chủ yếu là sắt và thủy tinh, người nằm lại sát nhau nên dễ dẫn đến va đập. Vì vậy, các nhà thiết kế, chế tạo nên cải tạo nâng cao độ an toàn của xe như tăng độ bền của dây an toàn, bọc nệm mút quanh các cột sắt, thành sắt hay lắp thêm các thiết bị cứu hộ trong xe... Song song đó, các doanh nghiệp vận tải cần phải nâng cao hơn nữa chất lượng dịch vụ; thường xuyên tập huấn về nghiệp vụ và đạo đức nghề nghiệp cho lái xe và nhân viên; tuyển những lái xe kinh nghiệm... Ngay cả hành khách cũng cần có ý thức hơn trong việc thực hiện nghiêm các quy định an toàn trên xe như thắt dây an toàn... LL

GIÁ CẢ THỊ TRƯỜNG

Tuyến Pleiku-TP. Hồ Chí Minh dài khoảng 570 km. Trung bình mỗi ngày Gia Lai có hàng chục chuyến xe khách chạy tuyến đường này bắt đầu từ 17 giờ đến 19 giờ 30 phút do các nhà xe: Gia Phúc, Sáu Lý, Hồng Hải, Trường Thành, Việt Tân Phát, Thuận Tiến, Bảy Lang... vận hành. Thời gian di chuyển trên chặng khoảng 11 giờ 45 phút. Giá vé vận chuyển hành khách trên tuyến đường này dao động khoảng 220.000 đồng đến 300.000 đồng. Cụ thể:

- Việt Tân Phát: 220.000 đồng/vé (ghế ngồi 45 chỗ), 280.000 đồng/vé (ghế nằm 28 chỗ), 300.000 đồng/vé (giường nằm 40 chỗ).
- Gia Phúc: 270.000 đồng/vé (giường nằm 40 chỗ).
- Thuận Tiến: 270.000 đồng/vé (giường nằm 40 chỗ).
- Sáu Lý: 260.000 đồng/vé (giường nằm 40 chỗ).
- Hồng Hải: 300.000 đồng/vé (giường nằm 40 chỗ).
- Trường Thành: 300.000 đồng/vé (giường nằm 40 chỗ).
- Bảy Lang: 300.000 đồng/vé (giường nằm 40 chỗ).

NHƯ Ý

ĐÌNH HƯƠNG

Mong manh nhưng không dễ vỡ

□ HẢI UYÊN

Ngoài giờ học Đình Hương còn phụ giúp mẹ quét dọn nhà cửa. Ảnh: H.U

Không may mắn khi khung xương nâng đỡ cơ thể rất giòn và mong manh ví như thủy tinh, Đình Hương tự tạo điểm tựa trong cuộc sống theo cách của riêng mình. Tiềm ẩn trong cơ thể dễ tổn thương ấy là một ý chí kiên cường, một tinh thần không dễ bị lung lay và niềm khao khát được đến trường như những bạn cùng trang lứa.

15 TUỔI, 12 LẦN GẤY XƯƠNG

Từ thị trấn Kon Dơng (huyện Mang Yang), dù đã được chỉ dẫn nhưng phải mất gần 1 tiếng đồng hồ, chúng tôi mới tìm được đến nhà của Đình Hương-cô học trò Bahnar ngoan hiền nhưng kém may mắn ở làng Alao, xã Lơ Pang. Hội chứng tạo xương bất toàn-một chứng rối loạn chuyển hóa gen bẩm sinh-làm cho cấu trúc xương của Đình Hương luôn trong tình trạng giòn và dễ gãy. Gặp em đúng lúc em phải nằm nhà do gãy xương đùi chỉ do một sơ ý nhỏ khi di chuyển. Dáng người nhỏ bé nhoài hẳn trong tư thế nửa ngồi nửa nằm, cô bé “xương thủy tinh” vẫn cắn răng vượt qua cơn đau để hoàn thành bài tập về nhà để ngày mai đến lớp. “Số lần gãy xương của em còn nhiều hơn số năm em đi học, chị à! Năm nay em học lớp 8 nhưng đã gãy xương 12 lần rồi. Mỗi lần gãy xương, bà ngoại em thường hái lá già làm thuốc bó cho em. Chỉ duy nhất 1 lần em được đi bác sĩ bó bột, vì mỗi lần như vậy tốn kém lắm! Mà nhà em thì...”. Nụ cười hiền trong giọng nói thoảng nhẹ khi Hương kể về căn bệnh mà mình mắc phải ngay từ khi lọt lòng mẹ làm cho người nghe day dứt mãi.

Trong căn nhà tuềnh toàng được coi nơi tạm từ chuồng bò mượn của một người tốt bụng trong làng, chị Lê Thị Thúy Hòa- mẹ của Hương, nghẹn ngào khi kể về những cảm xúc vào cái ngày đầu tiên đón con chào đời. Cái kết có hậu giữa chị-cô gái nhiễm chất độc da cam có chiều cao của một đứa bé 7 tuổi-với ba của Hương, chàng trai Bahnar si tình vượt qua sự ngăn cản của dân làng ngày nào, tưởng như sẽ hợp lại thành một gia đình đầm ấm. Nhưng trở trêu thay, ngày sinh Hương ra, trong hạnh phúc vỡ òa cũng là nỗi đau giằng xé. “Tôi nghĩ ông trời đã thương cho tôi một người chồng hiền lành, khỏe mạnh thì cuộc đời sẽ sang trang mới. Nhưng không ngờ... Bệnh tật của Hương còn nặng hơn tôi, không biết mẹ sẽ chăm sóc cho con được đến khi nào. Bé con mà cũng không dám bế lâu, nựng con cũng không được nựng mạnh. Ngày Hương tập đứng trên đôi chân của mình cũng là mở đầu cho những lần gãy xương cho tới tận bây giờ”.

Vợ đau, con ốm, cộng thêm một người mẹ vợ đã bước qua tuổi “xưa nay hiếm” khiến cho thu nhập từ tiệm tạp hóa và công việc làm thuê, cuộc mưu sinh của người chồng

cũng chỉ đủ bữa đói bữa no. Nói là tiệm tạp hóa chứ thực ra cũng chỉ là vài bó rau, dăm gói mì... bán cho bà con trong làng. Tuy vậy, niềm vui lấp lánh trong mắt con trẻ buộc những người lớn trong gia đình cũng phải gạt nước mắt để giúp con đeo đuổi ước mơ đèn sách, dẫu không ai dám chắc rằng liệu điều đó sẽ kéo dài được bao lâu.

“MỖI NGÀY ĐẾN TRƯỜNG LÀ MỘT NGÀY VUI”

Khó khăn là vậy, nhưng với Hương, mỗi ngày đến trường là một ngày vui, dù rằng niềm vui đó phải trải qua thử thách là quãng đường hơn 7 cây số với nhiều đoạn dốc cao, nhiều đoạn lại gập ghềnh, nhất là mỗi hôm trời mưa gió còn là nỗi lo trượt ngã với cả hai cha con Hương. Thương con, nhiều lần chị Hòa khuyên con nghỉ học, nhưng Hương năn nỉ nên chị lại xuôi lòng. May mà mỗi khi “tối lửa tắt đèn”, họ đều nhận được sự giúp đỡ của bà con dân làng. Nhờ đó, tuy khó khăn mọi bề nhưng trong gia đình nhỏ ấy không bao giờ thiếu thốn tình yêu thương, sự sẻ chia và hơn tất thảy là niềm hy vọng.

Nhiều năm qua, khát khao đi học của cô học trò “xương thủy tinh” đã trở thành tấm gương sáng không chỉ của lớp 8A mà của tất cả học sinh trong Trường THCS Quang Trung, xã Đak Yă, huyện Mang Yang. Giáo viên chủ nhiệm 2 năm liền của em, cô giáo Trần Thị Nga, không giấu niềm tự hào khi kể về thành tích của Hương: “Ngoại trừ những lúc phải đi chữa bệnh, Hương đi học rất chuyên cần. Lớp tôi dạy cũng có nhiều học sinh người Bahnar, tôi luôn lấy Hương làm gương để các em ấy và cả lớp cùng phấn đấu học tập”. 7 năm liền là học sinh giỏi và tiên tiến, danh hiệu cháu ngoan Bác Hồ-liều thuốc tinh thần ấy giúp Hương gồng mình qua những cơn đau để bắt những con chữ phải tròn nét và những bài toán phải tìm ra đáp số cuối cùng.

Có ai đó nói rằng: Niềm tin bất nguồn từ nghịch cảnh là niềm tin mãnh liệt nhất. Mong sao niềm tin của Đình Hương sẽ thấp sáng cho ước mơ của em trở thành hiện thực, để lời ca trong veo “Mùa thu ơi! Mùa thu! Mùa thơm trang sách mới... Mùa đi xây những ước mơ” sẽ lại được cất lên bởi cô học trò “thủy tinh” mong manh nhưng không hề dễ vỡ-Đình Hương-trong mỗi mùa thu ngày khai trường.

H.U

Phẩm đàm:

Quảng bá bằng wifi, tại sao lại không nhỉ?

Hiện nay có khá nhiều thành phố ở nước ta như: Đà Nẵng, Hội An, Huế... đã lắp đặt internet wifi miễn phí cho dân và khách du lịch dùng, hoặc ở cả thành phố, hoặc ở từng khu vực trong thành phố ấy, và tác dụng thấy rõ.

Chỉ nói riêng về mặt quảng bá. Hãy thử hình dung, nếu ở Quảng trường Đại Đoàn Kết của thành phố Pleiku chúng ta mà có Wifi, mỗi ngày chỉ cần dăm chục người đến đây, chụp ảnh (từ người dân bình thường đến khách du lịch giờ hầu như ai cũng có máy ảnh du lịch, iPad, điện thoại Smartphone, tức là có thể chụp ảnh) rồi đưa ngay lên mạng (facebook, blog, web... cá nhân mà gần như ai bây giờ cũng có), chỉ cần chú thích ở dưới: *Tại Quảng trường Đại Đoàn Kết, TP. Pleiku*, thì hiệu quả quảng bá, giới thiệu chắc chắn bằng mấy chục lần chúng ta tự quảng cáo...

Thời đại công nghệ thông tin nên việc này nó vừa là đương nhiên, vừa là cách phục vụ người dân của chính quyền và cũng là cách quảng bá mình hiệu quả nhất. Theo người viết được biết, đã có doanh nghiệp xung phong lắp miễn phí wifi ở Quảng trường Đại Đoàn Kết nhưng có lẽ họ chưa gõ đúng cửa nên giờ vẫn chưa thấy động tĩnh gì.

Chắc cũng không quá tốn kém và phức tạp để làm việc này, nhưng có lẽ do chưa có ai đề xuất đúng chỗ. Bài viết nhỏ này như một cách gợi ý và đề xuất, nếu được thì người dân cảm ơn lắm lắm...

TRẦN THỊ LỰA

□ HOÀNG HƯƠNG GIANG

Chư Prông mùa thu hoa trắng

Chư Prông
trời mất bão
tôi đưa em lá rụng mặt đường
những con đường nồm nớp lá

Mù khơi mùa lá mùa sương
đất thổ ẩm
cao su thao thức muốt
gương mặt người hiển hiện mấy
mươi niên

Sự thánh thiện xuyên đêm
hoa ngái người xa ngôi sao độc

Ẩm
ai bồi hồi phương trời khuya

Chư Prông
tường đầu gối ngang chiến địa
hôm nay xanh nhòe đôi
cao su vút phía chân trời thấp lại
em tình khô lấp ló mắt cười

Mùa thu người ơi hoa trắng mé
đường
bồng thức một năm nào mười
tám...

H.G.G

Tuổi thơ

THỤY MIỀN

Tôi-người Gia Lai

Thạc sĩ Giáo dục PHẠM PHÚC THỊNH: “Tôi cũng từng là... học sinh cá biệt”

□ PHƯƠNG DUYÊN (thực hiện)

Thạc sĩ Phạm Phúc Thịnh còn là cái tên quen thuộc trong các chương trình tư vấn của báo Vnexpress, Dantri, các kênh truyền hình HTV7, HTV9, VTV3, VTV9, VTV Cần Thơ, VTV Đà Nẵng trong những chương trình về giáo dục kỹ năng sống. Xung quanh những câu chuyện về giáo dục, anh đã chia sẻ với chuyên mục *Tôi-người Gia Lai* nhiều quan điểm thú vị.

● Là thạc sĩ giáo dục, lĩnh vực nào được anh quan tâm nhiều nhất?

- Có 2 lĩnh vực tôi quan tâm nhất, đó là dạy học sinh giỏi (cái này giúp cho ông thầy nổi tiếng rất nhanh) và giáo dục học sinh cá biệt, giúp các em học sinh yếu có thể trở thành học sinh khá giỏi với sự tự tin rằng bản thân mình có thể “vượt qua số phận” (dù lĩnh vực này khó nổi tiếng như lĩnh vực trên). Nhưng tính tôi thích làm cái gì đó có tính thách thức.

● Theo anh, một học sinh như thế nào thì được gọi là cá biệt?

- Theo quan điểm của tôi, học sinh cá biệt là những học sinh có tâm lý, hình thể, thói quen và phương cách tư duy không giống với những học sinh còn lại trong một cộng đồng học sinh. Học sinh cá biệt có thể là học sinh giỏi, học sinh yếu, học sinh chưa có nhận thức đúng về cách học, học sinh khuyết tật... Tóm lại là những học sinh “không bình thường”.

● Vì sao anh lại quan tâm đến vấn đề giáo dục học sinh cá biệt, trong khi đây là đối tượng học sinh mà giáo viên nào cũng “ngán”?

- Tôi quan tâm đến vấn đề này xuất phát từ kinh nghiệm của chính bản thân. Khi còn học tiểu học, từ lớp 1 đến lớp 4 tôi toàn gặp trúng những giáo viên không tạo

Thạc sĩ Phạm Phúc Thịnh (thứ hai phải sang) cùng với các học viên của một lớp kỹ năng sống

cho tôi được niềm vui trong học tập nên tôi luôn đứng trong top 3 của lớp từ dưới lên. May mắn sao, năm học lớp 5, tôi gặp được một giáo viên với một phương pháp dạy học “hồng giống ai” nên tôi đã có được sự đam mê và yêu thích đối với việc học. Từ đó tôi

cũng vẫn giữ vững danh hiệu top 3 của lớp nhưng theo... chiều ngược lại. Sau này khi gặp lại, tôi rất bất ngờ khi biết rằng người thầy đó chưa hề qua trường lớp sư phạm mà chỉ đậu Tú tài 2 (giống như tốt nghiệp THPT ngày nay). Vì thế, tôi nghĩ rằng, không có học sinh yếu (trừ các trường hợp bệnh lý) mà chỉ do người thầy chưa khơi gợi được năng lực của các em. Và tôi theo đuổi việc giáo dục học sinh cá biệt như một cách trả ơn người thầy giáo cũ đã giúp tôi được như ngày hôm nay.

Một suy nghĩ khác: Nếu giáo viên nào cũng chọn con đường dạy học sinh giỏi vậy thì các em học sinh yếu và trung bình biết “tầm sư học đạo” ở đâu? Dạy học sinh giỏi không khó, nhưng “cải tạo” học sinh yếu thì chỉ những giáo viên giỏi thật sự mới có thể làm được.

● Anh đã chuyển công tác vào TP. Hồ Chí Minh 10 năm nay nhưng dường như vẫn luôn để tâm đến giáo dục Gia Lai. Dưới con mắt của một thạc sĩ giáo dục và cũng là chuyên gia tư vấn, đâu là những điều khiến anh trăn trở nhiều nhất?

- Giáo dục Gia Lai-theo quan điểm cá nhân tôi-hiện vẫn nặng về điểm số, thành

tích và cả sự phô trương. Có thể khi nói ra điều này, các bạn làm giáo dục ở Pleiku nói riêng và Gia Lai nói chung sẽ giận. Nhưng chúng ta cần nói thẳng nói thực với nhau. Phụ huynh Gia Lai cho con đi học thêm quá nhiều (có thể nói là đua nhau) để biến các em trở thành một cái computer di động chứ không giúp các em trở thành một con người có tư duy sáng tạo thực sự, để rồi khi con mình bước chân vào ngưỡng cửa đại học thì chúng gần như chỉ là những học sinh cấp 4 chứ không phải là một sinh viên đúng nghĩa. Lợi dụng tâm lý đó, hiện nay ở Pleiku tôi thấy bắt đầu xuất hiện một số “mô hình” giáo dục theo kiểu đi tắt đón đầu, chẳng hạn như chuyện “học toán siêu tốc”. Một số giáo viên thì lại “thương mại hóa” việc dạy học. Tất nhiên để đảm bảo cuộc sống ai cũng cần tiền, nhưng nếu biến nghề dạy học trở thành một cách kiếm tiền như chuyện học sinh chưa kịp đóng tiền không cho vào lớp học thêm... thì không còn giữ được hình ảnh đẹp của một người thầy. Rồi chuyện giáo viên chỉ nhận dạy thêm học sinh khá giỏi... Tôi thấy thương các em học sinh ở Pleiku vì các em phải chịu một sức ép về việc học tập quá lớn từ bố mẹ, thầy cô và xã hội.

● Xin cảm ơn anh về cuộc chuyện trò này!

P.D

Thể thao Việt Nam tại Asiad 17

Nhiều kết quả ngoài dự đoán

□ MINH VỸ

Thạch Kim Tuấn (cử tạ), Nguyễn Thị Ánh Viên (bơi), Hoàng Xuân Vinh (bắn súng), Nguyễn Hoàng Ngân (Karatedo), Phan Thị Hà Thanh (thể dục dụng cụ) là 5 trong số những hi vọng vàng hàng đầu của thể thao Việt Nam (TTVN) tại Á vận hội 2014 (Asiad 17). Nhưng đến nay 3 trong số cái tên trên đã “bật bãi”, thay vào đó Dương Thúy Vi (Wushu) trở thành “cô gái vàng” đầu tiên của TTVN.

“VÀNG” ASIAD KHÓ HƠN VÔ ĐỊCH THẾ GIỚI

Có một nghịch lý cần nhắc lại, Wushu Việt Nam đã từng sản sinh ra nhiều nhà vô địch thế giới như Thúy Hiền, Thanh Xuân, Ngọc Oanh, Thanh Tùng... nhưng chưa bao giờ đăng quang tại đấu trường Asiad. Mãi cho tới tận Á vận hội kỳ này, lịch sử sang trang mới nhờ Thúy Vi.

Để hiểu, tại các giải vô địch thế giới, đất nước sản sinh ra môn võ này là Trung Quốc luôn chủ động “để dành”, “cơ cấu” một vài hạng cân “ban phát” huy chương vàng (HCV) cho các quốc gia khác. Làm vậy lần sau mới có người “chơi” wushu với quê hương khởi thủy ra môn võ này.

Nó cũng tương tự chuyện, để đưa môn Vovinam của Việt Nam vào chương trình

thi đấu tại SEA Games 2013 năm rồi, nước chủ nhà Myanmar đã “mặc cả”, phải dành sẵn cho họ một vài tấm HCV, mới đồng ý để Vovinam xuất hiện ở sân chơi này. Nghe ra làm như vậy là “phản cảm”, phản thể thao nhưng dân trong nghề đành phải chấp nhận, thà “thả con tép, bắt con tôm”, “hy sinh chuyện nhỏ để được chuyện lớn”... còn hơn là mất hết. Nhưng khi bước ra đấu trường danh giá như Asiad hay Olympic, chuyện trên ít khi xảy ra.

Trở lại Asiad 17, Thúy Vi đoạt HCV khá thuyết phục sau hai bài thi kiếm thuật và

thương thuật, đứng trên võ sĩ đến từ Macau và Hong Kong của Trung Quốc. Kỳ tích này Thúy Vi đã đi vào lịch sử TTVN với tư cách võ sĩ Wushu đầu tiên giành được tấm HCV Asiad. Nên nhớ cách đây 4 năm, tại Asiad 2010 (Quảng Châu-Trung Quốc), Wushu Việt Nam chỉ có thể giành 4 huy chương bạc do Thanh Tùng, Nguyễn Thị Bích, Phan Văn Hậu, Nguyễn Văn Tuấn do không thể vượt qua những đối thủ quá mạnh của nước chủ nhà.

NHỮNG “CÚ NGÃ” ĐÁNG TIẾC

Trước thềm Asiad 2014, đô cử Thạch Kim Tuấn được xem là niềm hy vọng vàng số 1 của TTVN, nhờ những thành tích xuất sắc trong năm nay. Cách đây chưa lâu, Thạch Kim Tuấn có phong độ tuyệt vời khi giành 3 HCV, phá 2 kỷ lục thế giới ở nội dung cử giắt (133 kg) và tổng cử (293 kg) tại giải trẻ thế giới. Anh vinh dự được bầu chọn là đô cử xuất sắc nhất giải. Thành tích này của Tuấn cũng ngang bằng với chỉ số giúp Om Yul Chol (Triều Tiên) giành HCV Olympic 2012. Vậy nhưng, do một vài sơ suất khi làm nóng trước lúc thi đấu, nên chung cuộc Thạch Kim Tuấn chỉ đoạt huy chương bạc, với tổng cử 294 kg và vận động viên người Triều Tiên Om Yun Chol giành HCV với tổng cử 298 kg.

Niềm hy vọng vàng số 2 của TTVN tại Asiad 17 thuộc về xạ thủ Hoàng Xuân Vinh. Ở Cúp bắn súng thế giới 2014, Xuân Vinh đã bảo vệ thành công HCV nội dung 10 mét

súng ngắn hơi nam và sau đó trở thành xạ thủ Việt Nam đầu tiên xếp thứ nhất trên bảng xếp hạng thế giới ở nội dung này. Cũng tại đây, thành tích 202,8 điểm của Xuân Vinh còn phá kỷ lục thế giới do nhà vô địch Olympic 2008 người Trung Quốc Pang Wei nắm giữ (202,3 điểm). Đây chính là nội dung mà Hoàng Xuân Vinh được kỳ vọng sẽ đoạt HCV tại Á vận hội 2014. Đáng tiếc, trên đất Hàn Quốc, xạ thủ vừa mới được thăng quân hàm đại tá này đã bị loại sau 4 lượt bắn tại đợt chung kết. Nhược điểm của Hoàng Xuân Vinh cũng là điểm yếu chung của nhiều vận động viên khác của nước ta khi bước ra đấu trường quốc tế... đó là trạng thái tâm lý không ổn định. 4 năm trước, ở Asiad 16, chỉ cần Xuân Vinh bắn trúng bia, coi như nắm chắc chiếc HCV trong tay. Vậy nhưng anh lại bắn chệch đích, đành ngậm ngùi nhận chiếc huy chương bạc.

Nói cho cùng, thể thao là thế. Tập là một chuyện, thi đấu lại là chuyện khác. Hôm nay anh thắng tôi, ngày mai chưa chắc điều đó lặp lại. Có lẽ do gánh nặng sức ép về thành tích quá lớn, nên không ít niềm hy vọng vàng của TTVN thi đấu không đúng sức mình. Ngược lại, cũng có những kỳ tích ít được mong đợi nhưng lại vỡ òa hạnh phúc vào phút chót.

Dù sao chăng nữa, mục tiêu đoạt từ 2-3 HCV của đoàn TTVN tại Asiad 17 vẫn còn ở phía trước.

M.V

Còn nhớ cách đây gần hai mươi năm, ông “Nam tiến” lần thứ hai. Lần đầu năm bảy sáu, ông là cán bộ tăng cường. Hết thời hạn, ông về quê. Nhưng đó là những năm mà “giáo viên là nông dân, có nghề tay trái là dạy học”. Đất chật người đông, lương chậm...

Đã già nửa thế kỷ, mấy muôn người cùng chung tay xoay trời chuyển đất, sắp xếp lại giang sơn mà sỏi đá vẫn hoàn sỏi đá, chưa thành sản gạo, chưa thành cơm. Chật vật cơ khổ lắm. Ông bàn với vợ con bán nhà, trở lại nơi mình từng công tác. Lại mua đất, lại làm nhà, lại dạy học. Môn ông dạy chẳng có ma nào học thêm thành ra không có đồng ra đồng vào. Được cái là bà vợ lam làm, tảo tần khuya sớm. Đất Tây Nguyên tốt bởi bởi như mấy mụ mấn đẻ, đi qua đâu giường đã chữa, cắm cây gì xuống lập tức vồng lên, đơm hoa kết trái. Tiền thu nhập từ rau lang, bầu bí, heo, gà, ngan, thỏ nhiều gấp đôi lương giảng viên của ông. Cuộc sống coi như là tạm ổn. Nhưng từ quê nghèo một tỉnh miền Trung cỗi cằn chỉ có bão lũ là đặc sản, “không ai gieo mọc trắng mặt người” thì những phương tiện tối thiểu của đời sống như bàn ủi, máy quạt, ti vi, tủ lạnh, máy giặt, nồi cơm điện... là những thứ như thuộc về thế giới khác, quá xa xỉ với gia đình ông, thậm chí phát âm để gọi tên chúng còn chưa đặt.

Nhưng bạn bè đã xúm lại giúp ông. Đơn giản là họ có điều kiện hơn một chút. Khoa học kỹ thuật tiến bộ vù vù. Họ “lên đời” và những đồ cũ, bán đồng nát cũng chẳng được mấy xu, họ bàn giao cho ông. Ai dám bảo đấy không phải là thiện ý, là lòng tốt? Hẳn thế rồi. Vậy là nhà ông cũng có quạt bàn, nồi cơm điện, ti vi Sam Sung đen trắng... như ai.

Nhưng ấn tượng nhất là một thứ. Lần đó đến nhà ông, đập vào tai tôi là cái gì âm âm dưới bếp. “Bác đang xát gạo hay xay bột?”- tôi hỏi. Ông trợn mắt: “Xay xát gì ở đây”, rồi chống nạnh, hất hàm: “Tủ lạnh đấy. Ông Núi mới cho”. Núi là tên ông kỹ sư đang làm ở thủy điện Ia Ly. Ông cầm tay tôi lôi xềnh xệch xuống bếp để mục sở thị. Đấy là cái tủ lạnh đời Liên Xô mà ông bạn có dịp du học ky cóp rinh về. Nghe kể đời nó cũng truân chuyên lưu lạc lắm. Kiev về Hà Nội, Hà Nội lên Điện Biên, Điện Biên vào Nha Trang rồi từ phố biển leo lên núi Pleiku. Ở Pleiku thì từ Cách Mạng Tháng Tám qua Lý Tự Trọng, Phan Đình Phùng ngược lên Lê Thánh Tôn... Trông nó kềnh càng, thô lậu như cỗ xe tăng gầm gừ, như chực chồm

lên nghiền nát quân phát xít trong đại chiến thế giới thứ hai. Tôi quả quyết nếu những nút bấm xanh đỏ tím vàng kia là mắt và cái tay cầm là miệng thì nó sẽ gầm lên bởi ánh mắt không mấy thân thiện của tôi: “Mày dám coi thường ông hả. Cái quân cả nền công nghiệp không làm nổi cái vỏ điện thoại mà còn tinh tướng”. Tôi bất giác cúi đầu cúi hỏ và đi lên nhà trên.

Hai tháng sau, y như Lão Hạc nói với Ông giáo trong truyện của Nam Cao, ông bảo tôi: “Tôi bán cái tủ lạnh rồi ông ạ. Bán cho

dân nhà ta. Thật thà tốt bụng thật đấy, sẵn lòng giúp nhau thật đấy nhưng cho ai vay mượn thì rất khó, mượn của ai cũng chẳng dễ gì”. Ông như nói một mình: “Mà “gả” nó đi cũng đúng thôi. Máy móc gì cái của nợ ấy. Càng về đêm càng kêu to (!). Tiền điện hàng tháng tăng gấp đôi. Lại cái tội lâu đông, đóng tuyết. Muốn lấy thứ gì trong đó ra phải dùng rửa gồng hết sức bình sinh mà cạy; nhỡ tuột tay là máu chảy đầu rơi, sứt đầu mẻ trán...

Bây giờ thì mọi thứ trong nhà

Hạch toán kinh tế

CHỮ ANH ĐÀO

Minh họa: KIM HƯƠNG

người đồng hương di kinh tế mới ở Đức Cơ”. Tôi thắc mắc: “Đồ kỷ niệm, sao ông nỡ bán?”. Ông bảo: “Cho, người ta nhất quyết không nhận. Họ bảo: cái máy to thế, nặng thế, hiện đại thế, nếu bác không cầm tiền, nhà chúng em nhất quyết không dám khiêng về... Thì ông còn lạ gì mấy ông nông

ông đầy đủ cả. Thiên hạ có gì ông cũng có cái đó. Riêng về món đồ gỗ thì có thể nói là vô địch, không có đối thủ. Ngoài sập gụ, tủ chè đóng theo lối cổ còn là những phản, những ngựa, tủ đứng tủ ngói, ông thiên ông địa ông Thần Tài, các ông Tam đa Phúc-Lộc-Thọ, các con long-ly-quy-phượng, rồng cuộn hổ

ngồi... còn là những bộ độc bình làm bằng đủ loại gỗ quý với đủ kiểu dáng, kích cỡ. Khách phải nghiêng người lách qua trùng điệp những thứ ấy rồi mới đến chỗ ngồi. Dây Trường Sơn đã bị đốt cháy, không hoàn toàn vì tự do độc lập mà vì những cánh rừng đã bị lâm tặc tàn phá, biến thành đủ thứ sản phẩm, hình hài để hiện diện trong những ngôi nhà có chủ nhân khát khao đồ gỗ như ông.

Thường mỗi buổi chiều, sau giờ làm việc là chúng tôi lại tụ tập ở Gốc Nhãn- một địa chỉ văn hóa để “cà phê chai”. Nhưng hôm nay, mới hơn 3 giờ ông đã điện thoại nói chiều xuống nhà có việc gấp. Tôi hỏi việc gì? Ông lấp lửng: Có khách Huế và Bắc Ninh. Ông thì bà con nội ngoại ở Nghệ, bạn bè ông thì tôi nhần cả? Ông nói thêm: “Đây là những nghệ nhân từng trùng tu Điện Thái Hòa và phục dựng rồng cung điện đời Lý (ý ông nói họ là những thợ mộc cao tay).

Tối hèn, tôi đến nhà ông. Đúng cũng có hai người đang lui cui bên những máy khoan, cửa cửa đo đo đạc đạc kỳ cạch. Nhưng là hai chú lính bên ký túc xá vào vai thợ bắt ốc dế. Ông giải thích: Hôm kia nhà Hòa mua tủ mới Đài Loan mười lăm triệu. Nó cho lại tôi cái tủ này. Bỏ thì tiếc. Tôi nhờ anh em mông má dùng lại.

“Bỏ thì tiếc!” đấy là suy nghĩ phổ biến của những người nghèo khó hoặc đã từng trải qua nghèo khó. Chẳng có gì đáng chê cười. Thì trong “Tình yêu cuộc sống”, J.London đã chẳng từng cho nhân vật sắp chết đói ở đảo hoang, khi được cứu lên tàu cả một tuần sau hần vẫn lấy đồ ăn chất đầy dưới gầm giường đó sao? Tôi có ít nhất ba người quen thân cũng đã làm như vậy. Có việc phải đi đâu đấy, khi đi hai bàn tay trắng, khi về là nhể nhại cơ đồ: Một bao tải từ túi nilon tới mẫu gỗ, cái đinh, vại sợi cao su, dăm ba miếng xốp... “Để làm gì?”. “Sẽ có lúc cần đến chúng”-họ trả lời. Nghe mà thấy thương thương, tội tội.

Cái tủ bằng gỗ dán hay bột mùn cửa nội địa, không biết chủ cũ dùng đã bao năm. Chỉ biết chỗ đặt các bản lề đã lỏng lẻo, mủn ra hoàn toàn, khó mà hoàn lương, “phục hồi nhân phẩm”. Rồi với những nẹp nhôm nẹp gỗ và hơn 1 kg đinh ba mà nó vẫn oặt ẹo, phải tạm chống bốn thanh gỗ bốn góc mà nó vẫn chực đổ. Theo cánh thợ thì phải mất một buổi chiều nữa (họ nhấn mạnh cái “buổi chiều” ý nhị) thì công nghiệp mới hoàn thành. Nhưng giờ thì... nhậu đã.

Mọi người nhẩm tính sơ sơ: vật liệu (gỗ dán, bản lề, bù loong ốc vít...) 600.000 đồng. Bia, mỗi lần thứ nhất là chiều nay 400.000 đồng... Ông con đồ ông bố tìm được chỗ nào nữa để chiều mai kê tủ... Tất cả lạng đi một phút, bối rối, ngưỡng ngưỡng. Lão Bạch ngứa miệng, buột một thông báo trên trời rơi xuống: “Cái tủ này, mới toanh, ở tiệm nội thất đường Hai Bà Trưng là một triệu năm trăm ngàn đồng chẵn. Ai mua, họ cho người chở đến tận nhà”.

C.A.Đ

Những “ô chợ” dễ thương

□ THÁI BÌNH-NGUYỄN GIANG

Cách đây 5 năm, 10 năm, thậm chí là thời gian cách xa hơn nữa, trên một vài con phố nhỏ xinh của Pleiku đã có sự góp mặt của những “ô chợ”-là những sạp hàng cung ứng gần như đầy đủ các loại nhu yếu phẩm hàng ngày cho mỗi một gia đình. Thậm chí trên một đoạn ngắn có thể có đến 2-3 ô chợ như vậy. Mỗi sáng sớm, chỉ cần dành mười phút hòa mình trong cảnh bán mua xôn xao tiếng cười ấy, ta lại có thêm những cảm nhận mới về đời sống thường ngày của Phố núi Pleiku.

Một chiếc dù cỡ lớn, có nơi là mảnh bạt giăng kỹ càng; hàng hóa được bày trong giỏ, trên những tấm nilon, có nơi là những mảnh gỗ được chủ nhân đóng thành tấm, rộng khoảng 10-15 m²; dựng ngay trước nhà hay bên vỉa hè...; vậy là đã thành một “ô chợ” nhỏ. Gọi là “chợ” cũng bởi, ở đây bán hầu hết các mặt hàng phục vụ cho những bữa cơm thường nhật của mọi gia đình, từ rau củ quả đến thịt, tôm, cua, cá các loại. Đi dọc các tuyến đường của Phố núi, từ Hoàng Văn Thụ, Vũ, Lê Thánh Tôn, Nguyễn Thái Bình, Nguyễn Đường đến Trường Chinh, Lê Duẩn...; đâu đâu cũng có những sạp hàng phong phú và tươi mới hàng hóa đang đợi chờ những mối khách thân quen.

Làm quen với chị Sương bằng cách là khách hàng của chị tại sạp hàng trước số nhà 52, Hoàng Văn Thụ, chúng tôi nhận được những nụ cười tươi và lời chào đơn giản: “Em mới mua lần đầu phải không, lựa hàng vào chiếc rổ trước mặt đó, đủ hết rồi chị tính tiền”. Vừa dứt lời chị đã mau mải quay sang những khách hàng bên cạnh: “Bà Hai, hôm nay có tôm ngon bà ạ”. “Ừ, bà thấy rồi, mua thêm lạng tôm về nấu canh bầu, bầu hôm qua vẫn còn”. “Dạ, để con chọn tôm tươi cho bà. Chị Hương xem còn muốn mua thêm gì giùm em không...”. “Mai nhé, hôm nay rau thịt thế đủ rồi...”.

Lắng nghe câu chuyện ấy, tự nhiên chúng tôi thấy mến yêu hơn người phụ nữ đã có gần 10 năm chọn góc phố này làm nơi buôn chải để chăm lo cho cuộc sống gia đình. Thấy chúng tôi quan tâm nhiều hơn đến chuyện giá cả, mặt hàng nào cũng hỏi thăm, bà Hai (nhà ở 46,

Hoàng Văn Thụ)-một khách hàng thường xuyên của chị Sương nói: “Tôi mua ở đây từ khi cô Sương bắt đầu bán, hồi đầu cũng kỳ kèo giá, cũng so sánh với hàng ngoài chợ dữ lắm nhưng giờ thì không cần nữa bởi luôn biết hàng của cô ấy tươi, ngon, giá phải chăng, lại không sợ thiếu cân thiếu lạng...”. Còn với chị Sương thì: “Bán hàng mà nói không coi trọng chuyện lời lãi thì không đúng, nhưng với tôi, việc được khách hàng tin tưởng, đến với mình hàng ngày quan trọng hơn. Vì vậy, khi cất hàng từ chợ đêm, tôi lựa những mối hàng quen, ngon, giá cả phải chăng, sao cho khi bán lại cho khách, hàng của tôi cũng ngang với giá ở ngoài chợ, lúc bán thì thêm chút ớt, chút hành hoa cho khách, khách quen thì có thể bán chịu để giữ bạn hàng”.

Các sạp bán hàng được người dân tin tưởng chọn mua như sạp của chị Sương góp mặt nhiều hơn ở khu vực gần Trường Cao đẳng Sư phạm Gia Lai và dọc các tuyến đường: Võ Trung Thành, Nguyễn Thái Bình, Nguyễn Đường (phường Ia Kring)...; khách hàng chủ yếu là sinh viên. Chị Ngân-một người bán hàng trên đường Võ Trung Thành cho biết: “Cứ chừng 7 giờ sáng là tôi bắt tay vào sắp xếp những bó rau, rổ củ quả, cá thịt các loại và đầy đủ các loại gia vị để sinh viên tha hồ lựa chọn cho bữa trưa, bữa chiều. Tôi luôn cố gắng tìm những mối bỏ tất cả các loại thức ăn từ thịt, cá, rau củ quả... có giá rẻ nhất để bán lại cho các bạn sinh viên với giá cả vừa với túi tiền mà vẫn đảm bảo tươi, ngon và an toàn”.

Đối với các sinh viên, những sạp hàng bán thức ăn gần trường hay gần khu nhà trọ luôn mang lại sự tiện lợi, tiết kiệm được thời gian và phù hợp với túi tiền của các bạn sinh viên. Bạn Đàm Thị Phương (sinh viên năm 3, Khoa Giáo dục Mầm Non, Trường Cao đẳng Sư phạm Gia Lai) cùng bạn chung phòng trọ đang chọn mua thức ăn ở một sạp hàng trên đường Nguyễn Đường vui vẻ nói: “Những sạp hàng thế này rất tiện lợi cho chúng em, đặc biệt là những ngày phải học hai buổi, có ít thời gian để ăn uống, nghỉ ngơi. Đã gần 3 năm chọn những sạp hàng để đi chợ nên em thấy các loại thức ăn cũng rất phong phú, tươi ngon, chúng em cũng được đổi món thường xuyên chứ không nhàm chán như nhiều người vẫn nghĩ”.

T.B-N.G

Cảnh bán mua tấp nập.

Ảnh: T.N

Chợ riêng của làng

Cứ tầm khoảng 3 giờ chiều, dù trời nắng hay mưa, con đường nhỏ dẫn vào làng Chuet 2 (phường Thắng Lợi, TP. Pleiku) lại trở nên nhộn nhịp khi người dân trong các thôn, làng trên địa bàn phường Thắng Lợi và xã Chư Á chọn nơi này để đem “cây nhà lá vườn” ra trao đổi, bán mua. Bỏ qua những bất cập về lưu thông, bỏ qua những mặt trái trong vấn đề trật tự an toàn xã hội có thể phát sinh, khu chợ tự phát này đã được nhiều người dân Pleiku tìm đến khi muốn mua bó rau, ký cá tươi ngon cho bữa cơm chiều.

Ông Quynh-một người có nhà ngay trên khúc đường họp chợ hàng ngày cho biết: “Từ khi khu vực trạm cân ngoài quốc lộ đoạn qua Chư Á giải tỏa, đoạn đường chỗ nhà tôi trở thành nơi họp chợ của đông đảo người dân, chủ yếu là đồng bào dân tộc thiểu số của các làng bán rau, bán tôm cá; sau thì người bán đông hơn, có cả người kinh doanh trên chợ của phường Thắng Lợi, tầm khoảng 2-3 giờ chiều cũng dọn về đây để bán. Thời gian đầu, việc lưu thông của đoạn đường cũng gặp trở ngại, nhưng lâu dần thành quen, người bán thì xếp hàng gọn lại; người mua thì tấp xe ở phía đầu và cuối chợ nên mọi việc bán mua cũng diễn ra suôn sẻ; không xảy ra va chạm gì. Từ vài năm nay, vợ tôi chuyển qua mua thức ăn cho gia đình ở ngay đây, vừa gần nhà, vừa tươi ngon và rẻ nữa”.

Theo quan sát của P.V, khu vực họp chợ của người dân ở đây dài khoảng hơn 200 mét với đầy đủ các mặt hàng thiết yếu trong sinh hoạt hàng ngày, từ rau, quả, thịt, cá đến quần áo, băng đĩa ca nhạc. Hỏi mua một số thực phẩm như rau (các loại), trứng gà, trứng vịt, cua, cá, tôm, tép..., thì thấy giá các mặt hàng ở đây thường rẻ hơn chợ trung tâm của phường Thắng Lợi, chợ Chư Á, chợ An Phú từ 10% đến 20%.

TUỆ NGUYỄN

Sạp hàng của chị Sương luôn được người dân trên đường Hoàng Văn Thụ tin tưởng chọn mua.
Ảnh: T.B

Tăng cường kiểm tra, giám sát thực phẩm nhập từ Đài Loan

Tổng cục Hải quan vừa yêu cầu Hải quan địa phương tăng cường kiểm tra, giám sát để ngăn chặn thực phẩm nhiễm bẩn nhập khẩu từ Đài Loan vào Việt Nam.

Theo đó, Hải quan địa phương thực hiện biện pháp kiểm tra thực tế hàng hóa đối với các lô hàng nhập khẩu từ Đài Loan có mặt hàng dầu ăn hoặc thực phẩm chế biến từ dầu ăn; thông báo cho cơ quan kiểm tra an toàn thực phẩm áp dụng biện pháp kiểm tra chặt đối với các lô hàng nhập khẩu này. Các lô hàng trên sau khi đăng ký kiểm tra an toàn thực phẩm phải được bảo quản tại cửa khẩu nhập đến khi có kết quả kiểm tra đạt yêu cầu nhập khẩu mới được thông quan (không giải quyết cho doanh nghiệp đưa về kho bảo quản).

HỌA MY

Những năm gần đây, quá trình đô thị hóa trên địa bàn tỉnh diễn ra khá nhanh, nhiều khu dân cư mới được hình thành đã tạo cho bộ mặt đô thị trên địa bàn có nhiều thay đổi. Tuy nhiên, đi cùng với sự phát triển đó đã có nhiều khu dân cư hình thành một cách tự phát, xuất hiện nhiều hơn các khu “ổ chuột”, chủ yếu nằm liền kề tại các chợ và trung tâm thương mại để thuận tiện trong buôn bán. Qua khảo sát của cơ quan chức năng, tại các khu như: Trung tâm Thương mại TP. Pleiku, khu chợ Nhỏ và chợ ở các huyện, thị xã, thành phố... nhiều gia đình đã coi nơi nhà cửa lán ra cả đường đi để lấy mặt bằng bày bán hàng hóa, hệ thống điện được đấu nối chằng chịt... tạo ra cảnh chen chúc, hỗn độn, dễ xảy ra chập cháy. Xen kẽ các khu dân cư vẫn còn nhiều cơ sở sản xuất được xem là “điểm nóng” có nguy cơ xảy ra cháy, nổ cao như: sang chiết ga, thu mua phế liệu, kinh doanh xăng dầu, xưởng chế biến gỗ... nên khi xảy ra cháy, dễ dẫn đến cháy lan, cháy lớn.

Thống kê từ đầu năm đến nay, trên địa bàn tỉnh đã xảy ra 6 vụ cháy gây thiệt hại lớn về tài sản của người dân. Tuy nhiên, hiện nay công tác PCCC tại các khu dân cư vẫn còn gặp rất nhiều khó khăn. Theo phân tích của cơ quan chuyên môn, một thực trạng gây khó khăn cho công tác chữa cháy là hệ thống nước. Qua kiểm tra tại 3 địa bàn trọng điểm thì TP. Pleiku chỉ có 30 họng nước phục vụ chữa cháy tại các khu dân cư, thị xã An Khê 7 họng, còn thị xã Ayun Pa chưa có. Ngoài ra, lâu nay nguồn nước phục vụ cho việc chữa cháy đi chung với hệ thống nước sinh hoạt, nhưng việc cấp nước không cùng một lúc mà phải theo từng tuyến, nên khi xảy ra cháy (trái tuyến), phải chờ đơn vị cung cấp nước chuyển tuyến, quá trình này mất hơn 30 phút, khi xảy ra cháy, nổ khó ứng cứu kịp thời. Cùng với đó, một số tuyến đường mới quy hoạch tại các khu dân cư, dù có lắp đặt các hệ thống họng nước chữa cháy, nhưng không qua kiểm duyệt của cơ quan chuyên môn nên không đồng bộ với trang-thiết bị, phương tiện chữa cháy hiện có, vì vậy không phát huy được hiệu quả sử dụng. Hệ thống đường giao thông tại khu vực dân cư nhỏ hẹp, nhiều ngõ cụt, lại bị người dân coi nới, làm hạn chế chiều cao, nên phương tiện chữa cháy khó tiếp cận hiện trường...

Ý thức của người dân về PCCC còn hạn chế, tình trạng thấp nhang, đốt vàng mã ngay tại nơi kinh doanh diễn ra phổ biến và

Tốc độ phát triển đô thị nhanh, nhưng còn tồn tại nhiều bất cập trong quá trình quy hoạch. Cùng với đó, ý thức chấp hành pháp luật về phòng cháy, chữa cháy (PCCC) của người dân còn hạn chế nên tại các khu dân cư trên địa bàn tỉnh luôn tiềm ẩn nguy cơ cháy, nổ cao...

Ảnh: L.A

thiếu cảnh giác trong quá trình sử dụng nguồn lửa, nguồn điện là nguyên nhân chính dẫn đến các vụ cháy, nổ trong thời gian qua. Điển hình là vụ cháy xảy ra vào lúc 12 giờ, ngày 6-2-2014, tại xã Ia Băng, huyện Đak Đoa. Trong khi sang chiết xăng từ can 30 lít sang can nhỏ để bán lẻ, anh Phan Văn Tiếp đã để xăng chảy ra sàn nhà, bắt vào bếp lửa do chị Trần Thị Hương (vợ anh Tiếp) đang nấu ăn, khiến ngọn lửa bốc cháy dữ dội. Hậu quả của vụ cháy làm chị Hương và 3 người con nhỏ bị bỏng nặng, còn anh Tiếp tử vong sau một thời gian cấp cứu tại bệnh viện, căn nhà bị thiêu rụi hoàn toàn... Bên cạnh đó, việc phân cấp quản lý công tác PCCC đến các địa phương dù đã rất rõ ràng, nhưng một số nơi, chính quyền chưa thực sự quan tâm đúng mức, để người dân tự ý xây dựng, coi nới nhà cửa, mở hàng quán kinh doanh không đảm bảo quy định về PCCC... Lực lượng, phương tiện chữa

cháy tại chỗ vừa thiếu lại yếu, nên không đạt hiệu quả cao khi xảy ra sự cố.

Đại tá Dương Thanh Bình-Trưởng phòng Cảnh sát PCCC-CHCN Công an tỉnh cho biết: “Để hạn chế nguy cơ cháy nổ, trước hết cần có những quy hoạch phát triển hạ tầng mang tính đồng bộ. Cần thiết phải di dời các cơ sở kinh doanh có nguy cơ cháy nổ cao như: cây xăng dầu, xưởng chế biến gỗ, thu mua phế liệu... đảm bảo khoảng cách an toàn với khu vực dân cư. Chính quyền các cấp cần tiếp tục đẩy mạnh tuyên truyền, nhằm nâng cao ý thức chấp hành Luật PCCC đến các tầng lớp nhân dân. Đồng thời, phải thực hiện công tác 4 tại chỗ “lực lượng tại chỗ, phương tiện, hậu cần và chỉ huy tại chỗ” chuyên nghiệp hơn cả về năng lực và phương tiện chữa cháy, để kịp thời xử lý khi có sự cố xảy ra...”.

L.A

Trong thời gian qua, trên địa bàn cả nước đã xảy ra một số vụ cháy lớn mà nạn nhân không thể thoát nạn được là do chất nhiều hàng hóa trong nhà, nhà không có lối thoát nạn phụ. Không chỉ thiệt hại về tài sản mà hậu quả để lại sau các vụ cháy còn gây mất mát nghiêm trọng về người, như: vụ cháy tiệm tạp hóa làm 4 người chết tại tỉnh Bà Rịa-Vũng Tàu, vụ cháy tiệm giày tại Cần Thơ làm 3 người chết; vụ cháy tiệm tạp hóa làm 2 người chết tại quận 6, TP. Hồ Chí Minh; vụ cháy tại cửa hàng kinh doanh phụ liệu làm 416 đường Nguyễn Trãi, phường 8, quận 5, TP. Hồ Chí Minh 7 người chết (ngày 16-9); vụ cháy tại quán bar Luxury, số 153 Yên Phụ, Tây Hồ, Hà Nội (ngày 23-9)...

Theo kết quả điều tra nguyên nhân gây nên các thảm kịch này lại xuất phát từ những nguyên nhân rất nhỏ, do bất cẩn trong sinh hoạt của người dân như: thờ cúng, chập điện thiết bị đun nấu, quên tắt thiết bị điện... Vì vậy, để đề phòng nguy cơ cháy, nổ xảy ra, mỗi cơ sở kinh doanh nhỏ, lẻ cần phải nâng cao ý thức PCCC, tuân thủ các quy định, quy ước về PCCC, nắm vững tiêu lệnh PCCC, biết những việc phải làm khi có cháy xảy ra. Đối với dạng nhà ống, khi chủ hộ kinh doanh hàng hóa cần phải bố trí lối thoát nạn phụ để có nơi thoát nạn khi cháy xảy ra. Chủ hộ gia đình phải có trách nhiệm nhắc nhở các thành viên trong gia đình, đặc biệt là các em nhỏ tuân thủ tốt các quy định về PCCC. Bố trí sắp xếp bếp đun nấu an toàn, không kê bếp sát vách lá, sàn gỗ, vách gỗ, khi đun nấu hay thắp nhang phải có người trông coi. Trước khi ra khỏi nhà phải tắt điện, không tồn trữ các chất nguy hiểm cháy, nổ như xăng, dầu... trong gia đình.

HÀ SỰ (tổng hợp)

Kỹ năng thoát hiểm khi nhà cháy

Thời gian gần đây liên tiếp xảy ra những vụ cháy làm chết nhiều người mà nhiều trường hợp là do nạn nhân thiếu hiểu biết về kiến thức phòng cháy chữa

cháy nên đã bị ngạt khói hoặc khí độc, khiến toàn thân bị tê liệt, mất khả năng kêu cứu và thoát hiểm, dẫn đến cái chết thương tâm. Bên cạnh đó, tình trạng nhà phố không có lối thoát hiểm khá phổ biến. Do không có lối thoát hiểm nên khi xảy ra hỏa hoạn đối với nhà phố thì khói sẽ lan tỏa nhanh, các nạn nhân không thể thoát ra ngoài dẫn tới bị ngạt khói và chết. Vậy làm thế

nào để thoát hiểm trong đám cháy có nhiều khói?

Theo ngành chức năng, để thoát hiểm khỏi đám cháy, yếu tố quan trọng nhất là bình tĩnh và nhanh nhẹn thực hiện theo đúng phương pháp, kỹ năng thoát nạn để xử lý các tình huống xảy ra. Phải tuân thủ nguyên tắc cúi thấp người khi di chuyển vì khói luôn bay lên cao. Đôi lúc, cần bò dưới sàn nếu lượng khói tập trung nhiều, để tránh ngạt rồi thoát ra ngoài. Để chống nhiễm khói, nên lấy khăn thấm nước che kín miệng và mũi để lọc không khí khi hít thở hoặc sử dụng mặt nạ chống khói.

Muốn thoát ra khỏi đám lửa, dùng chân, mền nhúng nước trùm lên người và chạy nhanh ra

ngoài, tránh để lửa bén vào trang phục. Cần nhanh chóng di chuyển đến lối thoát nạn an toàn, là lối ra không bị khói, bụi, sản phẩm cháy che phủ, không bị các tác động nguy hiểm của đám cháy uy hiếp tới tính mạng. Lối này có thể là cửa đi, hành lang dẫn tới các khu vực an toàn hoặc lối dẫn tới cầu thang bộ, lối ngang dẫn sang công trình liền kề... Khi thoát ra ngoài cửa sổ hay hành lang hãy gây chú ý với nhân viên cứu hỏa bằng cách vẫy tay, la hét. Nếu bị lửa làm cháy quần áo, phải ngừng chuyển động, che mặt, nằm xuống và lăn qua, lăn lại cho đến khi lửa được dập tắt. Không được chạy vì gió có thể làm lửa cháy bùng thêm. Không nhảy vào hồ bơi, bể chứa

hay thùng nước vì nước có thể bị nấu sôi khi bị lửa tác động.

Thực tế, nghẹt thở vì khói là nguyên nhân dẫn đến tử vong cao và nhanh hơn là bị phỏng và chết cháy. Vì vậy hãy di tản nhanh chóng ra khỏi khu vực nhiễm khói càng nhanh càng tốt.

Các gia đình khi xây nhà cần lưu ý bố trí xây dựng lối thoát hiểm và hướng dẫn cho các thành viên trong gia đình biết để thoát hiểm trong các trường hợp xấu xảy ra. Khi sinh sống, làm việc, sinh hoạt trong các tòa nhà phải để ý các đường lối, sơ đồ thoát nạn. Điểm này có thể sẽ giúp ích rất tốt, cứu mạng con người khi có sự cố cháy nổ xảy ra. Khi xảy ra cháy nổ, cần báo cháy kịp thời cho cơ quan Cảnh sát Phòng cháy chữa cháy theo số điện thoại 114 để được hỗ trợ...

LINH ĐAN (tổng hợp)

Học sinh tập thoát hiểm.

Ảnh: K.N.B

Trưởng trạm Y tế xã đánh người:

Hơn 3 năm vẫn ngoài vòng pháp luật

□ NHƯ NGUYỄN-NGỌC LINH

Tiếp chuyện với P.V trong căn nhà nhỏ tại khối phố 2, thị trấn Ia Kha, huyện Ia Grai, bà Tào Thị Kim Liên (46 tuổi) vẫn chưa hoàn toàn hồi phục sau 2 lần bị ông Nguyễn Ngọc Khanh-Trưởng trạm Y tế xã Ia Pếch, huyện Ia Grai đánh. Chuyện xảy ra hơn 3 năm nhưng đối với bà Liên những gì trải qua vẫn còn ám ảnh bà mỗi đêm. Cũng chừng ấy thời gian, hai vợ chồng bà đã gửi đơn kêu cứu đến các cấp, các ngành. Nhưng lạ thay, người đánh bà “chết đi sống lại” vẫn nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật...

Bà Liên bức xúc trình bày với phóng viên. Ảnh: N.N

Đã hơn 3 năm nhưng bà Liên vẫn nhớ rành rọt từng chi tiết. Bà kể: Vào ngày 19-2-2011, trong lúc đang đứng trên đường làng O (xã Ia O, huyện Ia Grai) gọi điện thoại điều xe chở mì thì tôi bị ông Nguyễn Ngọc Khanh-Trưởng trạm Y tế xã Ia Pếch xông vào bóp cổ, dùng tay đập vào mặt, vào bụng dẫn đến chấn thương phải đi cấp cứu. Trong thời gian chờ Công an giải quyết vụ việc thì vào ngày 3-3-2011, trong khi đang điều khiển xe máy đến làng Kuk (xã Ia O), ông Khanh lại tiếp tục giở thói côn đồ, chặn xe, đập tôi ngã rồi dùng tay và mũ bảo hiểm đánh tới tấp vào đầu và khắp người cho đến khi tôi ngất xỉu mới thôi.

Kết quả giám định pháp y số 250 của Hội đồng Giám định Pháp y tỉnh kết luận, bà Liên bị tổn hại tổng cộng 12% sức khỏe. Tại Thông báo số 535/TB-CAH do Trung tá Đỗ Hồng Lam-Phó Trưởng Công an huyện Ia Grai ký ngày 20-8-2011 thể hiện, chuyện ông Khanh hai lần chặn đường đánh bà Liên là có thật. Hành vi trên của

ông Khanh là vi phạm pháp luật... Chứng cứ thể hiện ông Khanh phạm tội rành rành là vậy và gia đình bà Liên cũng không ngừng gửi đơn kêu cứu song cho đến hơn 3 năm, các cơ quan tư pháp huyện Ia Grai vẫn chẳng có động thái nào giải quyết.

Bà Liên bức xúc: “Chồng tôi với ông Khanh dù là chị em bạn dì nhưng vì ít qua lại nên cũng không thân thiết lắm, tuy nhiên hai gia đình cũng không hề có mâu thuẫn gì với nhau. Theo lời vợ ông Khanh kể thì trước ngày 19-2-2011, con trai ông Khanh có gây ra vụ tai nạn giao thông làm chết 1 người và bị thương 1 người ở xã Ia O. Trong lúc họ đang lo tổ chức ma chay cho gia đình bị hại thì ông Khanh được một người quen rỉ tai rằng, vợ chồng tôi sau khi nghe thông tin này đã có thái độ “vỗ tay cười”. Từ lý do đó, cho rằng tôi hỗn xược nên ông Khanh đã hai lần liên tục chặn đánh. Điều này thật vô lý bởi vì tôi không hề hay biết chuyện con ông Khanh gây tai nạn chết người. Tôi đã gõ cửa nhiều cơ quan yêu cầu giải quyết nhưng đến nay tôi nhận được chỉ là câu

trả lời miệng từ cán bộ, chiến sĩ Công an huyện Ia Grai rằng, hồ sơ đang chuyển Viện Kiểm sát xem xét”.

Ngày 10-9-2014, Thiếu tá Nguyễn Phi Hùng-Phó Trưởng Công an huyện Ia Grai đã ký quyết định khởi tố vụ án hình sự số 43/QĐKTVA vì vụ án có dấu hiệu tội phạm cố ý gây thương tích, quy định tại khoản 1, Điều 104 Bộ luật Hình sự. Ông Đới Sỹ Chung-Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân huyện Ia Grai thẳng thắn nêu quan điểm: Qua nghiên cứu hồ sơ, đối chiếu lời khai của các nhân chứng trực tiếp

chứng kiến thì việc ông Khanh dùng mũ bảo hiểm đánh bà Liên là có thật. Hung khí là chiếc mũ bảo hiểm được tìm thấy cũng phù hợp với cơ chế gây ra vết thương cho bà Liên. Hành vi của ông Khanh có dấu hiệu phạm tội cố ý gây thương tích theo khoản 2, Điều 104 Bộ luật Hình sự với tình tiết định khung là dùng hung khí nguy hiểm.

Cũng theo lời ông Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân huyện Ia Grai, theo nguyên tắc, khi Công an nắm thông tin tố giác tội phạm thì phải thông báo tin này bằng văn bản cho Viện Kiểm sát. Tuy nhiên, qua kiểm tra hồ sơ thì từ lúc vụ án này xảy ra đến nay, không hề có thông báo tin báo tội phạm nào từ Công an huyện Ia Grai gửi cho Viện Kiểm sát. Theo quy định, thời hiệu giải quyết vụ án này vẫn còn nhưng thời hạn về giải quyết tin báo thì đã quá hạn từ lâu.

Đề nghị các cơ quan tư pháp đang khẩn trương hoàn thiện các thủ tục tố tụng theo quy định pháp luật.

N.N.H.I

Nhịp cầu bạn đọc

● **Bạn N.T.L.H. (phường Ia Kring, TP. Pleiku) hỏi:** Tôi là nhân viên kế toán của một đơn vị hành chính sự nghiệp. Tôi vừa sinh con và được nghỉ 6 tháng theo chế độ nhưng tôi có nguyện vọng đi làm sớm trước 2 tháng có được không? Nếu được, tôi được hưởng chế độ như thế nào?

- **Trả lời:**

Theo khoản 4, Điều 157 Bộ luật Lao động, nếu bạn có nhu cầu và có xác nhận của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền về việc đi làm sớm không có hại cho sức khỏe và được đơn vị nơi bạn đang công tác đồng ý, bạn có thể đi làm trở lại khi đã nghỉ ít nhất được 4 tháng sau khi sinh. Ngoài tiền lương của những ngày làm việc do đơn vị chi trả, bạn vẫn tiếp tục được hưởng trợ cấp thai sản theo quy định của pháp luật về bảo hiểm xã hội trong thời gian này.

● **Bạn Rơ Mah Tuân (xã Kon Thup, huyện Đak Đoa) hỏi:** Đề nghị Tòa soạn cho biết cụ thể chính sách hỗ trợ chi phí học tập đối với sinh viên là người dân tộc thiểu số đang theo học tại các trường đại học?

- **Trả lời:**

Theo Quyết định số 66/2013/QĐ-TTg của Thủ tướng Chính phủ, quy định chính sách hỗ trợ chi phí học tập đối với sinh viên là người dân tộc thiểu số học tại các cơ sở giáo dục đại học, từ ngày 1-1-2014, mức hỗ trợ chi phí học tập cho đối tượng này bằng 60% mức lương tối thiểu chung và được hưởng không quá 10 tháng/sinh viên/năm học. Kinh phí thực hiện chính sách hỗ trợ quy định tại quyết định này được cân đối trong nguồn kinh phí chi cho sự nghiệp giáo dục và đào tạo hàng năm theo phân cấp quản lý ngân sách nhà nước.

PHÒNG BẠN ĐỌC

Xử lý, cấp cứu nạn nhân bị bỏng lửa và ngạt khí

Khi bị bỏng cần đưa nạn nhân ra khỏi nguồn gây bỏng và thực hiện các bước sau: Làm mát vết bỏng, tránh cho da khỏi bị rộp bằng cách mở vòi nước cho chảy chậm chậm lên vết bỏng khoảng 15-20 phút. Nước sạch có tác dụng giảm nhiệt,

giảm đau, giảm phù nề, viêm nhiễm, giảm độ sâu của vết thương. Không dùng nước lạnh, nước đá (trong tủ lạnh) để làm mát da chỗ bị bỏng.

Nhẹ nhàng tháo bỏ những vật cứng trên vùng bỏng như giày, dép... trước khi vết bỏng sưng nề. Che phủ vùng

bỏng bằng gạc vô khuẩn. Nếu không có gạc có thể dùng vải sạch. Cho nạn nhân uống nhiều nước.

Nếu vết bỏng nhẹ, diện tích da bị bỏng nhỏ, tổn thương có thể tự liền nhờ quá trình biểu mô hóa, sau khi sơ cứu có thể điều trị tại nhà theo hướng dẫn của bác sĩ. Nếu nặng hơn thì ngay sau khi sơ cứu cần chuyển nạn nhân đến cơ sở y tế gần nhất để các bác sĩ điều trị kịp thời. Tuyệt đối không được dùng nước mắm, kem đánh răng... hoặc các loại thuốc mỡ bôi để đắp lên vết bỏng. Việc sơ cứu không đúng cách sẽ khiến tình trạng bỏng nặng thêm gây khó khăn trong điều trị.

Đối với các nạn nhân bị ngạt, sau

khí đưa nạn nhân ra khỏi vùng bị khói, khí, người sơ cứu cần đưa nạn nhân ra nơi thoáng đãng, làm thông thoáng đường hô hấp bằng cách hô hấp nhân tạo. Nếu bệnh nhân đã ngưng tim, ngưng thở cần nhanh chóng đưa tới ngay bệnh viện để được thở ôxy cao áp nhằm đẩy khí CO ra ngoài.

Đối với những loại khí gas, khí độc cần mở hết cửa, bật quạt thổi khói, khí, hơi độc ra ngoài và nhanh chóng đưa nạn nhân ra xa khỏi vùng khí, khói độc đến chỗ thông thoáng để bệnh nhân được hít thở y nhằm tống xuất khí, hơi độc ra ngoài.

LINH ĐAN (tổng hợp)

Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc thông qua nghị quyết chống khủng bố

Với toàn bộ 15 phiếu thuận, Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc sáng 25-9 (theo giờ Việt Nam) đã thông qua nghị quyết yêu cầu các nước thắt chặt hệ thống luật pháp nhằm ngăn chặn các chiến binh nước ngoài tham gia các tổ chức khủng bố, trong đó có lực lượng Nhà nước Hồi giáo.

Nghị quyết kêu gọi các nước đưa ra các luật lệ và quy định mới để truy tố và trừng phạt những phần tử liên quan tới các nhóm khủng bố, ngăn chặn sự ra vào của các phần tử này và cắt đứt nguồn tài chính của các nhóm khủng bố. Các nước cũng sẽ chia sẻ thông tin tình báo thông qua Interpol.

Chủ tọa cuộc họp, Tổng thống Mỹ Barack Obama gọi đây là nghị quyết lịch sử, khẳng định quyết tâm của thế giới trong việc đối phó với mối đe dọa thực sự và ngày càng nghiêm trọng của khủng bố.

(theo VOV)

Đầu tư từ Nhật Bản vào Trung Quốc giảm gần 50%

Theo số liệu Bộ Thương mại Trung Quốc vừa công bố, đầu tư trực tiếp từ Nhật Bản vào nước này trong 8 tháng năm 2014 giảm 43,3% so với cùng kỳ năm ngoái, xuống còn 3,16 tỷ USD.

Bộ trưởng Thương mại Trung Quốc Cao Hồ Thành ngày 23-9 kêu gọi Bắc Kinh và Tokyo cần ngăn chặn nguy cơ căng thẳng chính trị song phương làm tổn hại đến sự tăng trưởng của hai nền kinh tế lớn nhất châu Á này. Trong cuộc gặp phái đoàn các doanh nghiệp lớn của Nhật Bản tại Bắc Kinh, ông Cao Hồ Thành cho rằng những hoạt động kinh tế trì trệ không mang lại lợi ích chung và hy vọng Chính phủ Nhật Bản cùng với Trung Quốc thúc đẩy định hướng chung nhằm cải thiện quan hệ song phương.

Phía Nhật Bản cũng khẳng định thành phần tư nhân cần đóng một vai trò lớn hơn trong việc hạ nhiệt căng thẳng chính trị giữa hai nước vốn đang gặp phải các vấn đề về lãnh thổ, lịch sử.

(theo SGGP)

Edward Snowden được trao giải “Nobel nhân quyền”

Ban giám khảo giải thưởng *Right Livelihood* của Thụy Điển đã trao tặng “Nobel nhân quyền” cho cựu nhân viên tình báo Mỹ Edward Snowden.

Ngày 24-9, Snowden chia sẻ giải thưởng này với nhà báo Alan Rusbridger-Tổng Biên tập tờ *Guardian* (Anh), người đã dũng cảm đưa các thông tin do Snowden tiết lộ lên mặt báo. Dù giải thưởng không kèm theo tiền, nhưng ông Ole von Uexkull-người sáng lập *Giải Right Livelihood*, cho biết quỹ của ông sẽ hỗ trợ Snowden các chi phí pháp lý cần thiết cho việc thu xếp đi nhận giải.

Giải thưởng *Right Livelihood* được Ole von Uexkull thành lập năm 1980 được xem như “một giải Nobel khác”. Việc Giải thưởng *Right Livelihood* tôn vinh

Snowden đã khiến Bộ Ngoại giao Thụy Điển đau đầu.

Mọi năm, lễ trao giải này thường diễn ra vào tuần đầu tháng 12 tại tòa nhà Quốc hội Thụy Điển ở Stockholm, nhưng năm nay, Bộ Ngoại giao đã không cho phép làm vậy nữa. Mặc dù chỉ nói đó là vì lý do an ninh chung, nhưng theo ông Ole von Uexkull, nguyên nhân chắc chắn vì giải thưởng của ông đã tôn vinh Snowden.

Ông Ole von Uexkull cho biết, tất cả ứng viên xuất sắc

nhất đều được mời tới lễ trao giải vào ngày 1-12 tới tại Stockholm, nhưng riêng với Snowden thì ông chưa rõ có được phép tham dự không.

3 ứng viên được nhận giải nhân quyền với trị giá mỗi giải 500.000 kronor Thụy Điển (khoảng 69.980 USD) là: nhà luật sư hoạt động về nhân quyền Asma Jahanger người Pakistan, nhà hoạt động nhân quyền Basil Fernando người Sri Lanka và nhà hoạt động môi trường Bill McKibben người Mỹ.

HÀ SỰ (theo Tuoitre)

Vietcombank
Chúng tôi tin vào tương lai

Vui bất tận cùng thẻ
Vietcombank Cashback Plus American Express®

Tặng 1 triệu đồng
khi chi tiêu từ 5 triệu đồng trở lên
Từ 15/09/2014 đến 31/10/2014

Liên hệ PGD Vietcombank gần nhất để được phát hành thẻ miễn phí
[*]Chi tiết xem tại website Vietcombank hoặc gọi số 1900545413

Thương hiệu American Express, logo, đồng hồ, bản quyền bởi American Express. Thẻ này được Vietcombank phát hành theo nhượng quyền của American Express.

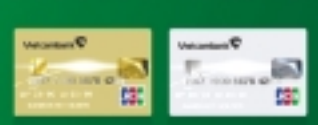
Vietcombank
Chúng tôi tin vào tương lai

JCB

Mở thẻ liền tay, Nhận ngay ưu đãi
Từ ngày 20/09/2014-31/12/2014

- Miễn phí thường niên năm đầu cho thẻ mới phát hành
- Tặng tới 500.000VNĐ cho chủ thẻ mới và 4 triệu cho chủ thẻ chi tiêu cao nhất

Áp dụng theo Điều kiện và Điều khoản của chương trình.
Vui lòng liên hệ với Trung tâm DVKH 1900.54.54.13 hoặc chi nhánh Vietcombank gần nhất để được hỗ trợ.